

XXV. évfolyam | 2013/1

HONÉD ALTISZTI

F O L Y Ó I R A T

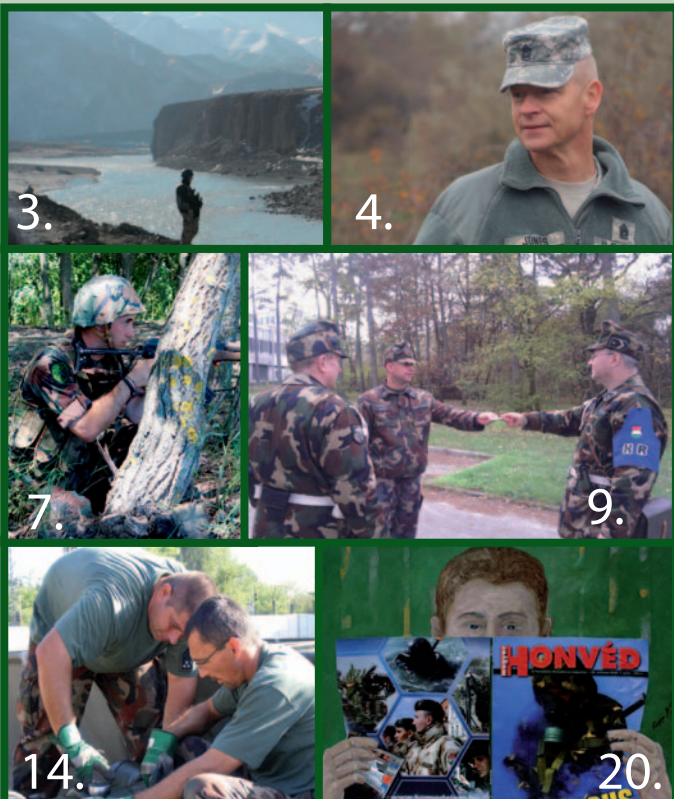

angján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján Altisztek hangján

TARTALOM

Az úton menni kell...	2
Altisztként szolgálni Afganisztánban	3
Az én hőszám a hétköznapi katona	4
A műszakiak rangidős altisztje	6
Mindörökké „CREVAL”	7
Helyőrségi rendészek	9
Köszönjük!	10
Altisztek nemzetközi katonai missziókban	11
Poszter	12
SAFETY FUEL 2012 – többnemzeti üzemanyag-szaktechnikai gyakorlat	14
A betegek szolgálatában	15
Korszakokon és generációkon át a hivatás és a nemzet szolgálatában	16
Húsvét – ahogy mi csináljuk	17
A nagybőjti időszak	19
A jelen világ megörökítése a kortársak és az utókor számára	20
Győri katonák a kultúra búvőkörében	22
Játszson és nyerjen!	22
Humor	23

AZ ÚTON MENNI KELL...

Ismét eltelt egy év. 2013-at írunk, és a benne rejlő 13-as szám ellenére bizakodunk, hogy eredményes lesz valamennyiünknek. Évezredes babonák, hagyományok vagy a történelmi eseményekhez való kapcsolódás okán bizonyos misztikum, balszerencse övezi a 13-as számot. Például az ókori Rómában úgy tartották, hogy a 13 a halál és a rombolás előjele. A skandináv mitológia szerint, ha egy asztalhoz 13 ember ül, az szerencsétlenséget hoz. Vannak akik úgy tartják, a 13-as szám azért hoz balszerencsét, mert Jézus utolsó vacsorájánál ennyien ültek egy asztalnál. Amennyiben visszatekintünk a világtörténelem több száz évvel ezelőtti eseményeire, legalább annyi sikert láthatunk, mint veszteséget. Egy ország, szövetség vagy nemzet nyer, míg a másik ennek hatására veszít. Nagyságok emelkednek ki és hullnak alá. II. Rákóczi Ferenc szintén hittel és reményekkel teli hagyta el Lengyelországot, és járta a maga útját; először Angliába ment, majd 1713 januárjában áthajózott Franciaországba; tette, amit meggyőződése szerint tennie kellett: menni a megkezdett úton.

A Honvéd Altiszti Folyóirat szerkesztőbizottsága is bizalommal és tetre készen tekint az idei év feladatai és kihívásai elé. Lelkesedésünknek, úgy véljük, van realitása. Az előző évben megalakított testület végig tudta vinni azt a koncepciót, amit az induláskor megfogalmazott. Az előjárói gondoskodás jeleként a 2013/1. számtól a Honvéd Altiszti Folyóirat példányszáma jelentősen megemelkedik. Ebben a szűkös gazdasági, pénzügyi helyzetben ez mindenképpen egyfajta elismerésnek, sikernek tekinthető, ami további színvonalas, az altiszteknek értéket közvetítő munkára serkent mindannyiunkat.

A Honvéd Altiszti Folyóirat tisztelettel adózik a múlt emléke előtt. Megjelenő számainkban – rövid írásokkal, megemlékezésekkel vagy a múlt képi felidezésével – igyekszünk bemutatni elődeink életének egy-egy apró részletét. A 2013-as évet köszöntő írás zárásaként

A *Hadsereg* című folyóirat száz évvel ezelőtti számából idézünk (Arad, 1913. január 16., X. évfolyam 1. szám):

„Az élet küzdelem. A katonának harc a hivatása. Minél több az akadály, jó katonában annál inkább fokozódik a küzdelemszeretet. Ha az eszmét helyesnek, szépnek és nemesnek ítéljük s ha érte való lelkesedésünk annyira őszinte és mély, hogy érte – ezer akadály ellenére – csüggedetlen szívóssággal dolgozni is tudunk, a siker nem maradhat el.”

Dr. Murinkó Attila mk. alezredes

ALTISZTKÉNT SZOLGÁLNI AFGANISZTÁNBAN

Mit jelent altisztként szolgálni Afganisztánban, azon belül is az MH Tartományi Újjáépítési Csoportban (PRT) Pol-e Khumriban? Mivel a feladat-végrehajtás minden szintjén találkozhatunk az állománykategóriával, nehéz lenne egy mondatban válaszolni. Természetesen léteznek számszerű, objektív adatok, amelyek beszédesek lehetnek a végrehajtott munka mennyiségét illetően. Most mégsem szeretném felsorolni ezeket. Számomra sokkal fontosabb a minőség kérdése – és ami mögötte van. Vagyis hogy mi lehet ennek a misszióknak a hozadéka altiszti aspektusból?

Afganisztánba érve, a feladatokat átvéve kiderül, mennyit is ér az izadtság, amivel az otthoni gyakorlótereket áztattuk. Itt már nagyon kevés lehetőség van a tét nélküli gyakorlásra. Valós, esetenként harci körülmények között kell vezetni, felelős döntéseket hozni. Ez a gyors reagálásra való képesség békekörülmények közt nagyon nehezen oktatható. Tapasztalatot, kreativitást, felelősségtudatot, „parancsnoki vénát” igénylő feladat, amelyet folyamatos döntési helyzetben, a rutin feladat-végrehajtást kerülve, példamutató pontossággal kell megoldani. A misszió végére mind a parancsnokok, mind a beosztottak kiképztségük magasabb szintjére lépnek. Ez a fejlődés jól kiaknázza-

Egy új típusú fegyver, jármű vagy technikai eszköz, a megszerzett friss tudás magabiztosságot, önbizalmat biztosít

Valós, esetenként harci körülmények között kellett felelős döntéseket hozni

Feladat-végrehajtás valahol Afganisztánban

tó a későbbi feladat-végrehajtások során.

A technikai fejlődés, amit a PRT-ban 2006 óta tapasztalhattunk, komoly kihívások elé állította mind az altiszti, mind a légénységi állományt. Mégis azt kell mondanom: olyan motorja ez a kiképzésnek és a felkészülésnek, ami a naphosszat tartó, kimerítő foglalkozások során visszalopja a katonák szemébe a csillogást. A napi rutinból kizökkenve egy új típusú fegyver, jármű vagy technikai eszköz, a megszerzett friss tudás magabiztosságot, önbizalmat biztosít, és egyértelművé teszi a külső szemlélő számára: egy profi, összeszokott csapattal találkozott, amely adott esetben bármilyen öt ért támadásra képes határozottan, jól reagálni.

Napi feladatainkat szoros együttműködésben végeztük/végezzük a szövetséges erőkkel. Ezzel kapcsolatban nem tudom eléggé kiemelni az angolnyelv-tudás fontosságát. Mind a kapcsolatfelvétel, a tervezés és a végrehajtás fázisában elengedhetetlen a stabil nyelvhasználat. Aki megfelelő alapokkal érkezik, ezen a területen is látványos fejlődést tud elérni. Amikor nemzetközi

környezetről beszélünk, nem szabad megfeledkezni a helyi lakosságról, az afgán emberekről sem. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy elsősorban az ő érdekükben dolgozunk. Ismernünk kell a szokásaikat, és megfelelő kulturális érzékenységet kell tanúsítanunk, hogy célt érjenek az erőfeszítéseink. Szokták kérdezni, mi az, amit a magyarok máshogy, kicsit jobban csinálnak, amiért a helyiek elfogadják minket. Mindig az jut az eszembe, hogy talán mi inkább látjuk bennük a házigazdát, mint mások, és ennek megfelelő tisztelettel bánunk velük. Ennek köszönhetően könnyebben építhetünk ki kapcsolatokat és fogadtathatjuk el a jelenlétünket.

Végezetül szeretném megjegyezni, hogy a fentebb említett témakörök szorosan összetartoznak és a napi életben egymástól elválaszthatatlanul vannak jelen. Végrehajtóként akkor végeztünk jó munkát, ha „törzként” és „lábként” olyan színvonalon sikerült szolgálni, egyensúlyban tartani a „testet”, hogy a „fej” nyugodtan tudott gondolkodni, döntéseket hozni. Amikor értékekről, fejlődésről beszélünk a PRT kapcsán – szigorúan katonai, de nem feltétlen csak altiszti vonatkozásban –, köszönet illeti azokat a bajtársakat, akik részesei voltak ennek a misszióknak és munkájukkal hozzájárultak a küldetés sikeréhez. Nem utolsósorban szeretném megköszönni a hozzátartozóknak a biztos háttérrel, amely nélkül nagyon nehéz lett volna hasonló eredményeket elérni.

*Szopka Mátyás főtörzsőrmester
(az MH PRT-13 vezénylőzászlósa)*

AZ ÉN HŐSÖM A HÉTKÖZNAPI KATONA

Beszélgetés az Ohioi Nemzeti Gárda szárazföldi haderőnemének vezénylőzászlósával

Rodger M. Jones főtörzsászlós 31 éve szolgál az Amerikai Egyesült Államok haderejében. Eddigi pályafutása során végigjárta az altiszti ranglétra minden egyes fokát. 1981-ben a 82. Ejtőernyős Hadosztály állományába jelentkezett katonai szolgálatra. Négy évvel később éles változás állt be katonai pályáján. Felvételét kérte az Ohioi Nemzeti Gárdába. Először civil munkakör betöltése mellett, meghatározott időnként, majd 1989-től már teljes munkaidőben látja el feladatát a Nemzeti Gárda állományában. Az ízig-vérig lövészkatona nemcsak a katonai vezetői képzés számos iskoláját végezte el, hanem különböző szakmai tanfolyamokon is erősítette felkészültségét. Az alap és haladó altiszti tanfolyamokat követően elvégezte a Vezénylőzászlósi Akadémiát. A tanulással párhuzamosan ejtőernyős, légi rohamosztagos és ranger végzettséget is szerzett. Helytállását több mint 30 civil és katonai kitüntetéssel ismerték el. Jones vezénylőzászlós 2012 szeptemberétől az Ohioi Nemzeti Gárda szárazföldi haderőnemének vezénylőzászlósa s egyben közvetlen rangidős altiszti tanácsadója a szervezet parancsnokának. 2012. november végén hivatalos látogatáson Magyarországon tartózkodott; feszes programja ellenére kézségesen válaszolt a Honvéd Altiszti Folyóirat munkatársának kérdéseire.

– Főtörzsászlós úr, hogyan tudná összefoglalni az Amerikai Egyesült Államok Nemzeti Gárdájának megalakulásával kapcsolatos főbb ismereteket és a szervezet működésének lényegét?

– A Nemzeti Gárda első alakulatait 1636-ban alakították meg azzal a céllal, hogy megvédjék az észak-amerikai kontinensre bevándoroltak őskolóniáit. Mivel akkor még nem létezett az Amerikai Egyesült Államok, így annak hadereje sem, ezért minden egyes közösség vagy állam a hadrafogható férfiakból megalakította fegyveres védelmi szervezetét. A történelmi száma-

Rodger M. Jones főtörzsászlós

datokat tekintve látható, hogy a Nemzeti Gárda az amerikai haderőnél sokkal idősebb katonai szervezet, hiszen az utóbbit csak 1775-ben hozták létre. Bár Ohio nem tartozik az őskolóniák közé, ennek ellenére az Ohioi Nemzeti Gárda is mély történelmi gyökerekkel rendelkezik. Ohio állam 1703-ban történt megalakítása után indult az Ohioi Nemzeti Gárda alapításának folyamata; a gárda azóta is folyamatosan bizonyította létjogosultságát és hatékonyságát nemcsak az államnak, de a nemzetnek is. A Nemzeti Gárda közvetlenül az adott állam kormányzójának van alárendelve. A mindenkori kormányzó a főparancsnoka az állam Nemzeti Gárdájának. Bizonyos esetekben az Amerikai Egyesült Államok elnöke is adhat parancsot a Nemzeti Gárdának különböző feladatok végrehajtására. Ez megtörténhet például egy természeti katasztrófa vagy terrortámadás esetén. Itt példaként említhetem a 2001. szeptember 11-i terrorakció vagy legutóbb a Sandy hurrikán veszteségeinek felszámolásában való részvételt. Ezekben az esetekben az államok Nemzeti Gárdái átcsoportosíthatóak. Mi lényegében akár mindennap éles helyzetben szolgálunk, saját vagy más állam területén. A jelenlegi 11 350 fős létszámunkból közel tíz százalék az állandó állomány. A

fennmaradó nagyobbik létszám pedig, úgy mondanám, hogy részidőben szolgálja a hazát. Én magam 1989-től vagyok teljes munkaidős, aktív állományú gárdista.

– Melyek azok a főbb események az Ohioi Nemzeti Gárda történetében, amelyeket ki szeretne hangsúlyozni?

– Az Ohioi Nemzeti Gárda a megalakulásától kezdve szinte minden egyes konfliktusban részt vett, amiben az amerikai nemzet érintett volt. Az indiánháborúktól kezdve a függetlenségi és a polgárháborún át napjainkig szolgáltuk/szolgáljuk a nemzetet. Részt vettünk a közrend és közbiztonság fenntartásában, a természeti katasztrófák felszámolásában, és az első, majd a második világháborúban. Szerepünk volt az amerikai haderő iraki műveleteiben, és folyamatosan jelen vagyunk Afganisztánban. Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a Nemzeti Gárda adja az Amerikai Egyesült Államok haderőképeségének közel 50 százalékát. Ebből a szempontból meghatározó a szerepünk. Ezen túlmenően, mivel Ohio államban nincs jelen más aktív fegyveres katonai szervezet, a Nemzeti Gárda állománya képviseli az állam polgárai számára az amerikai katonai haderőt.

– E tanulságos felsorolásból miént ragadható meg az a történelmi karakter, ami egyértelműen a Ohioi Nemzeti Gárdával azonosítható?

– A Nemzeti Gárda szellemiségének, hitvallásának találó szimbóluma az a polgárőr („Minuteman”), egy farmer, aki az egyik pillanatban még szánt, míg a másik pillanatban már puskáját megragadva feladatra, illetve hadra fogható. Amikor szükség van rá, leteszi munkaeszközét, és fegyverét kézbe véve készen áll hazájának megvédésére harcba indulni. Mi mind a két irányban határozottan elköteleztettek vagyunk.

– Ki az a történelmi személy vagy katona, akit megemlítené az Ohioi Nemzeti Gárda történetéből? Ki az, akit talán minden nemzeti gárdista ismer és elismer?

– Ahogy azt már említettem, az Ohioi Nemzeti Gárda hagyományokban gazdag szervezet. Talán mindezek közül egy személyt, akire mindannyian büszkén tekintünk, mégis ki tudnék emelni. *Roger Wilton Young* közkatona a második világháborúban, a Csendes-óceán térségében, 1943. július 31-én halt hősi halált. Tekintettel arra, hogy Young közlegény nagyothallóvá lett és jelentősen megromlott a látása, a csendes-óceáni műveletben való részvételére csak egy esetben kerülhetett sor: ha lemond őrmesteri rendfokozatáról. Így mint beosztott katona tovább harcolhatott az Ohioi Nemzeti Gárda állományában. Young közkatona bátor cselekedetért posztumusz megkapta az amerikai haderő legmagasabb kitüntetését, a Becsület Érdemérmét (Medal of Honor). Annál az ezrednél szolgált, ahol én magam is felnevelkedtem. A 148. Lövészezred minden katonája büszke rá. Én magam pedig minden nemzeti gárdistát arra ösztönzők, hogy ismerje meg Young hősi tettét és merítsen belőle erőt a maga számára is. A 37. Lövészhadosztály nemzeti gárdista katonái közül eddig 8 katona kapta meg a kongresszusi Becsület Érdemérmét, döntően a második világháborúban tanúsított kiemelkedő hősiességért.

– Vezénylőzászsós úr, hogyan lehet bekerülni a Nemzeti Gárdába, milyen feltételei vannak a bentmaradásnak? Melyek a kiképzés jellegzetességei?

– A Nemzeti Gárdába való felvétel követelményei megegyeznek az Amerikai Szárazföldi Haderőbe kerülés kritériumaival, azonos kiképzési követelményeknek és elvárásoknak kell megfelelnünk. Katonáink például a lövés alap-kiképzést Fort Benningben kapják meg, majd különböző szaktanfolyamokon, továbbképzéseken vesznek részt. Aztán visszatérnek saját alakulataikhoz és folyamatosan végrehajtják az adott kötelékre vonatkozó éves feladatot. Egy tipikus szervezet havonta egy hétvégén folytat összevont kiképzést. A civil életből a nemzeti gárdista pénteken este vagy szombaton reggel beérkezik a kiképzés helyszínére, majd két napon keresztül katonaként vég-

Az amerikai vendég magyar vezénylőzászlósok társaságában

rehajtja a betervezett feladatokat, amelyek lehetnek adminisztratív vagy logisztikai jellegűek, de akár harcjárművet is vezethetnek. Tekintettel arra, hogy az Ohioi Nemzeti Gárdának légielő komponense is van, így az abban érintett katona például az összevonás hétvégén repülőgépet is vezet. Kétnapos hétvégi programjainkat mi tervezzük és szervezzük meg. Az éves kiképzési tervben kötelező kéthetes összevonás is szerepel. A felkészítési és kiképzési feladatok eredményes végrehajtásához az Ohioi Nemzeti Gárda rendelkezik megfelelő kiképzési bázisokkal, intézményekkel.

– Kérem, ismertesse munkakörének főbb feladatait és összetevőit, az altisztek helyére, szerepére vonatkozó nézeteit.

– Lényegében a hét minden napján dolgozom. Ez rendben is van így, hiszen szeretem a munkámat. A vezénylőzászlós főbb kötelmei közé tartozik annak biztosítása, hogy az érvényben levő irányelvek és szabályozók az elvárásoknak megfelelően legyenek betartva, a fegyelmi helyzet rendezett, megnyugtató legyen, illetve az altisztek az állományilletékes parancsnok szándéka, elképzelése szerint végezzék el napi feladataikat. Az altisztek köztudottan meghatározó részei egy katonai szervezetnek. Azonban ez a tény még nem jelenti szerepük és eredményességük au-

tomatikus elismertségét. Hiszen az altisztek csak úgy nyerhetik el a társak, az előljárók és egyben a beosztottaik elismerését is, ha fenntartják, illetve megerősítik a követelmények teljesítését; nemcsak tesznek-vesznek, de kiemelten motiváltak és fizikailag is a csúcson vannak. Nagyon fontosnak tartom az altisztek folyamatos fejlődését, tanulását. Az elmúlt 31 év alatt sok mindenkitől volt lehetőségem tanulni. Azonban számomra a hős az egyszerű, hétköznapi katona, aki mindennap teljesítményének csúcán elvégzi a rábízott feladatot. Nem számít, hogy csikorgó hideg van vagy tűző nap tikkasztja kint a szabad ég alatt. Szembenéz a veszéllyel, és csendben, felesleges megjegyzések nélkül, a tudása legjavát adva végrehajtja a feladatát. A XXI. század altisztje hasonló képességekkel kell hogy rendelkezzen, mint elődei. Természetesen a kor sajátosságainak figyelembevételével technikailag és szakmailag képzetebbé kell válni az elődöknél. A technikai-technológiai tudás birtoklása mellett nagy jelentősége van a humán tényezőnek, az emberi természet sajátosságai ismeretének; ez biztosítja, hogy a vezénylőzászlósok hatékonyan tudják támogatni mind a parancsnokokat, mind a katonákat.

*Dr. Murinkó Attila
mk. alezredes*

Mesterségem címere: vezénylőzászlós

A MŰSZAKIAK RANGIDŐS ALTISZTJE

Bár Szentestről elsőre mindenkinek a víztisztító gépek jutnak az eszébe, azért az ott zajló tevékenység ennél jóval sokrétűbb. Az SFOR műszaki kontingenseitől az árvizeken és Kolontáron át az EUFOR-váltások biztosításáig mindenhol jelen vannak, ahol szükség mutatkozik a minőségi műszaki tevékenységre. Ennek a katonai szervezetnek a rangidős altisztje Kollár László törzszászlós.

Kollár László zászlósként a bukaresti NATO-csúcson

Kollár törzszászlós gazdag katonai hagyományokkal rendelkező családból származik; nagypapja huszárként szolgált a második világháborúban, amely számára 1947-ig tartott. Ekkor tért gyalog haza a szibériai hadifogságból. A másik katonai vonatkozásban kiemelkedő személy az egyik anyai nagybátyja, aki – ezredesi rendfokozatban – harckocsizózászlóalj-parancsnok volt Tatán. Ehhez jön még a család teljes férfi állománya, amely természetesen letöltötte a kötelező sorkatonai szolgálatot.

Az általuk elmesélt katonatörténeteket, multságos eseteket ugyan szívesen hallgatta László, de sokáig egy teljesen más hivatás vonzotta. Az Alföld egyik kis falujában, Szelevényen eltöltött gyermekkor

meghatározó része volt a vadon élő állatok megfigyelése, a természetjárás. Az iskolai órákat és a leketanulást követően így a település határában található erdőbe vezetett az útja, ahol mindig arról ábrándozott, hogy erdész lesz. A nyolcadikos pályaválasztási szülői értekezlet során – talán a szerencsének köszönhetően – édesanyja kezébe akadt egy brosúra, ami a honvéd szakközépiskolákat és kollégiumokat népszerűsítette; a füzet felkeltette Laci érdeklődését a katonai pálya iránt. Az orosházi tiszthelyettesképző szakközépiskolába jelentkezett, ahova fel is vették.

Az érettségit követően a Kossuth Lajos Katonai Főiskola műszaki tanzékán kezdte meg tanulmányait, ám a főiskolát nem fejezte be (amit utólag sem bánt meg); érdeklődését az akkoriban átszervezés alatt lévő határőrség kötötte le, így átjelentkezett az állományukba. Ám a sors ismét közbeszólt; létszámstop miatt nem sikerült felszerelnie, így másfél évet civilként töltött el a szervezetnél.

1995-ben, részben a megalakuló IFOR-kontingensbe történő jelentkezés lehetősége miatt, részben párja unszolására ismét mundért öltött. Aktív katonai pályája Szentés helyőrségben indult szolgálatvezetőként. Fél év elteltével sikerült eredeti katonai szakképzettségének megfelelő beosztásba kerülnie, zászlóalj-technikusi helyre. A komáromi erődnél, a Bakony gyakorlótereinek műszaki munkálatai közben és az

A gyermekei máris szimpatizálnak a katonai hivatással

alakulatnál folytatott különböző műszakigép-kiképzések biztosítása mellett nem sok lehetősége volt az unatkozásra. A Zrínyi-egyetemen végzett angol alapfokú tanfolyamot, amit követően Okucaniban szolgált mint műszaki utász. Itt lehetősége volt Lászlónak kipróbálni önmagát nemzetközi környezetben, és angolnyelv-ismerete révén szót érteni más nemzetek katonáival. Erre szerencsére számos lehetőség akadt. Ezt követően katonai szertartás keretében vette feleségül párját, akivel azóta is együtt élnek és nevelik két „leendő” katona fiúgyermeküket.

A honvédséget érintő átszervezések során nem kis mennyiségű technikai eszközt kellett beszállítani a különböző inkurrenciaraktárakba. A vasúti rakodások és közúti szállítási feladatok megszervezése és végrehajtása komoly feladat volt Kollár törzszászlós számára. Ekkor érezte igazából először a katonai vezető felelősségének valóságos súlyát. Ezek a feladatok figyelmet, odafigyelést és néha bizony szerencsét is követeltek. Természetesen e feladatokat felkészült, elhivatott személyi állomány nélkül nem lehetett volna végrehajtani – és külön öröm László számára, hogy közülük még mindig nagyon sokan a mai napig a kollégái. 2002-ben Laci középfokú nyelvvizsgát tett, majd Szarajevóba került. Az ő alakulata kapta a feladatot, hogy a jelenleg is szolgálatot teljesítő EUFOR-kontingens alaptáborának helyét kialakítsák. A dolog érdekessége, hogy a feladatot egyetlen tiszt, egy főhadnagy vezetésével tiszthelyettesek és legénységi katonák hajtották végre.

A már megszokott ritmusban folytatódott Laci katonai pályafutása, vagyis nyelvtanfolyam és misszió... A tanfolyam STANAG 3.3.3. a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen, a misszió pedig a Kabul Nemzetközi Repülőtér állományában egy egyéni beosztás. Ezt követően került az IMET-rendszernek köszönhetően El Pasóba, század vezénylőzászlósi

tanfolyamra. Itt találkozott először igazából a vezénylőzászlósi rendszerrel, és értette meg, mit is jelent valójában ez a szó és beosztás. Ekkor még az eredeti beosztása zászlóaljtechnikus volt. 2007-ben hadműveleti tiszthelyettesi beosztásba került. Ismét fél év Kabul következett, az első törzstiszti csoport tagjaként. A missziót követően került László század vezénylőzászlósi beosztásba, és próbálta a kint tanultakat kamatoztatni. Ezt egy újabb afgán szolgálat követte, ahol műszaki mentorként segítette az afgán katonák műszaki szakkiképzését. Tavaly márciusban nevezték ki ezred vezénylőzászlósnak.

László büszke rá, hogy a katonai pályafutása alatt betöltött beosztásokban szerzett tapasztalatait felhasználva segíteni tudja parancsnoka munkáját. A jó parancsnok – vezénylő viszony alapjának a maradéktalan bizalmat tartja. Véleménye szerint a legnagyobb kihívás egy vezénylőzászlósnak ezt a bizalmat kivívni és megtartani, továbbá a parancsnokhoz történő megfelelő alkalmazkodás, az „íratlan szabályok” ismerete és alkalmazása a megfelelő szituációban. Parancsnoka meglátása szerint László eddigi pályaszakasza során már bizonyított, hiszen nem véletlenül került ebbe a beosztásba. Mostani feladata, hogy a beosztásából adódó teendőket maradéktalanul elvégezze. Egy pillanatra sem szabad felednie, hogy az alakulat állományának fókuszába került; mindenki azt figyeli, hogy miképpen tevékenykedik a vezénylő, milyen követendő példát mutat, és mennyire tartja be a szabályokat. Az elkövetett hibák nem maradnak észrevétlenek, kiköszörülésük pedig borzasztóan nehéz.

A jövőt illetően Kollár törzszászlós célja: maximálisan megfelelni a számára támasztott és az önmaga által megfogalmazott elvárásoknak. Tervei szerint huzamosabb időt szeretne itthon szolgálni, hogy minél többet lehessen a családjával és segíteni tudja két gyermeke tanulását. Amennyiben a fiúk később netán a katonai pálya mellett döntenek, úgy támogatni fogja őket első lépéseik megtételében.

Berek Zsolt törzszászlós

MINDÖRÖKKÉ „CREVAL”

A Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár 62. Lövészszázalója NATO CREVAL- (Combat Readiness Evaluation of Land Headquarters and Units – a NATO Szövetséges Európai Főparancsnokságának alárendeltségébe tartozó, szövetségi műveletekre felajánlott és kijelölt, zászlóaljszintű szárazföldi alegységek alkalmazási készenlétének felmérési és értékelési rendszere) megmérettetésre készül ismételten. A feladat sikeres végrehajtása érdekében MH-zászlóaljharccsoport (továbbiakban ZHCS) lett létrehozva. A Magyarország által a NATO-nak felajánlott két alegység egyike a hódmezővásárhelyi. Rendeltetése a szárazföldi harc sikeres megvívása (műveletek végrehajtása) nemzeti vagy szövetségi alárendeltségben önállóan, illetve magasabb szintű kötelék részeként honi területen vagy külföldön – a hóhatár feletti magashegység, a sarkvidéki, trópusi esőerdő és sivatagi viszonyokat kivéve –, bármilyen terep- és időjárási viszonyok között.

A követelményeknek történő megfelelés érdekében az alegység 3 évente köteles NATO CREVAL-ellenőrzésen átesni. Eddig a zászlóalj az alábbi ellenőrzéseken felelt meg:

2007. ZHCS CREVAL – Combat Ready minősítés és 2010. ZHCS és NRF-15 CREVAL – Combat Ready minősítés.

A feladat végrehajtásának alapjául a 41/2007. (HK 8.) HM HVKF intézkedés, a 127/2009. (HK 16.) HM HVKF intézkedés, valamint a 114/2010. HM HVKF intézkedésében rögzített, a Magyar Honvédség L 0035 NATO-felajánlása szolgált. A szervezeti struktúra egy lövészszázalaj alapjára épül, de minden olyan alegységgel kiegészül, amely szükséges háborús és válságreagáló műveletek során a kapott feladatok – akár egy másik kontinensen – bármilyen körülmények között történő sikeres végrehajtásához, akár önállóan vagy magasabbegység részeként. A harccsoportlétszám több mint 900 fő, és megközelí-

tőleg 300 darab technikai eszköz van hozzárendelve. A kiegészítő modulokat, mint például a műszaki és felderítőszakaszt, illetve a gyógyítórészleget az MH 5. Bocskai István Lövészdandártól vezénylik. A vegyivédelmi szakasz az MH 93. Petőfi Sándor Vegyivédelmi Zászlóalj, a CIMIC- és PSYOPS-csoport az MH Civil-katonai Együttműködési és Lélektani Műveleti Központ, a légvédelmi rakétaszakasz pedig az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred állományából érkezett.

A felkészülés előkészítése a valódi megmérettetés előtt 9-10 hónappal kezdődött, és a korai stádiumban a munka nagy része a törzs beosztott állományára hárult. A tényleges kiképzést megelőzően MH-zászlóaljharccsoport-konferenciát vezettek le Hódmezővásárhelyen, melynek célja a kapcsolatfelvétel a különböző modulelemek parancsnokaival, illetve az addig felmerült kérdések és problémák tisztázása volt. *Deme László őrnagy* az MH ZHCS kijelölt parancsnokaként jelentést tett az addig elkészült tervekről, az elvárt követelményekről és a felkészülési periódus főbb időpontjairól. A ZHCS első soraközöjárja 2012. 03. 01-jén került sor, ahol felolvasták a megalakítást elrendelő dandárparancsot. A márciusi kezdés ellenére néhány felkészítés már januárban megindult, így például a C2-kiképzés (Command & Control – Automatizált Vezetési és Irányítási Rendszer, AVIR) Várpalota helyőrségében, illetve a rajparancsnoki és szakasz-tiszthelyettesi felkészítés Hódmezővásárhelyen. A képzésen az elméleti felkészítés mellett a KRONOS-rendszer (katonai szimulációs rendszer – a virtuális térben különböző körülmények között, reális harci helyzetben történő gyakorlást, illetve a katonák harcvezetésének és parancsnoki munkájának fejlesztését teszi lehetővé) használatára is sor került. Február második felében pedig az MH ZHCS szakasz- és századparancsnoki állománya parancsnoki felkészítő foglalkozásokon vett részt Szentendrén és Hajdúhadházon.

A felkészítésen ott voltak az MH ZHCS modulelemeinek parancsnokai is. Első alkalommal tervezték be a programba a más NATO-országok – főként az Egyesült Államok – haderejében használt TDG-t (Tactical Decision Game). Ez egy olyan hadijáték, amely a parancsnokok döntési, helyzet- és mintafelismerő képességének fejlesztésére szolgál különböző harcászati helyzetekben.

A szakcsoportos felkészítést a mesterlövész, a harcjárművezető, a harcjárműirányzó, a páncéltörő és az aknavető szakcsoportok zászlóaljszinten összevontan, míg a lövész, a géppuskairányzó és a kézi páncéltörőfegyver-kezelő szakcsoportok az anyaszázaduknál hajtották végre. Természetesen a nem szervezetszerű felderítő katonák felkészítése sem maradhatott ki a sorból, melyet a dandár felderítő-zászlóaljának segítségével hajtottunk végre. Az áprilist a raj összekovácsoltságát ellenőrző foglalkozással zárta a ZHCS. A kihelyezés során a célok között szerepelt: elmélyíteni rajszinten a már elsajátított eljárásokat nappal és éjszaka, rajszintű éles lögyakorlatok végrehajtása különböző szituációkban, valamint egymásra épülő feladatok teljesítése, amelyek a kisalegység-parancsnokok folyamatos munkájára építenek. Kihhasználva a paintball-fegyverekben rejlő lehetőségeket, aljátársók és döntőkők segítségével különböző szituációkban próbálhatták ki magukat a rajparancsnokok, miközben előjáróik a feladatok folyamán felmérték tudásukat a rajtaütések végrehajtásában és azok elhárításában, harcfelderítő járőrben, támadásban-védelemben, valamint körlettevékenység során. A gyakorlat lebonyolításában, a századok közötti koordinációban, valamint az alárendelt csapatok helyzetének folyamatos követésében nagy szerepet kapott a zászlóalj törzs által vezetett műveleti központ (OPKözpont – Operations Centre).

A szisztematikus felkészítési tervet követve a következő program a szakaszok összekovácsolása volt. Alapos szemrevételezés és tervezés után a 26 órás ellenőrző foglalkozást kilenc szakasz kezdte meg a zászlóalj törzsének koordinálása

mellett. A komplex harcászati gyakorlat blokkosítva zajlott le, amely keretében a szakaszok egymást váltották a foglalkozási helyeken azon elgondolás mentén, hogy a harc egyes fajtáit egymás ellen – a harcászati elveket betartva – a valóságot megközelítő körülmények között hajtsák végre. A gyakorlaton bemutatott fontosabb mozzanatok között kell említeni a támadást, a védelmet, a köztes műveleteket, valamint az egyéb, harccal kapcsolatos tevékenységeket is. Egy komplex feladat végrehajtására 4 óra 30 perc állt rendelkezésre, ami a következő módon lett felosztva: feladatvétele 20 perc, felkészülés a feladatra 50

perc, végrehajtás 160 perc, utólagos értékelés (After Action Review – AAR) 20 perc, felszerelés-ellenőrzés és átvonulás a foglalkozás helyére 20 perc. A gyakorlat célja az volt, hogy a lövészszázadok szakaszai alkalmazzák az elsajátított harcéljárásokat, legyenek képesek a rendszeresített híradó eszközök magas szintű kezelői alkalmazására, valamint a tűztámogató részleg számára meghatározott feladatok hatékony támogatására. Előrelépésként kell értékelni, hogy a már jól ismert Methane (Eseményjelentő) és 9-Liner (9 Line Medical Evacuation Request – 9 pontos egészségügyi kimentés igénylése) jelentési formátumokon túl az alegységek valós időben, hatékonyan alkalmazták a Call For Fire (támogató tűz kérése) és E-CAS (Emergency Close Air Support – azonnali légi támogatás kérése) -igényléseket is. Júniusban a békefenntartó kiképzéssel zártuk az első ütemet, amely magába foglalta a tömegkezelési foglalkozásokat is. A végrehajtott kiképzések kiértékelése világossá tette a parancsnoki állomány számára, mely területeken értük el a kívánt szintet, és melyek azok, ahol előrelépésre van szükség a feladatok mind tökéletesebb végrehajtása érdekében.

(Természetesen az MH ZHCS felkészítése nem fejeződött be az első ütemmel, ezért terveink szerint a következő számban tudósítunk a kiképzés további folyamatáról, illetve a CREVAL-ellenőrzés végrehajtásáról.)

Gombos Sándor törzsszázalós

HELYŐRSÉGI RENDÉSZEK

Remélhetőleg napjainkban nincs olyan katona, aki ne ismerné a fehér hevederöves katonai rendészeket. Kollégáink nem tartoznak mindig a népszerű emberek körébe: valljuk be, ha meglátjuk őket, akarva-akaratlanul kicsit összeszorul a gyomrunk, pedig akinek nincs vaj a fején, annak nincs mitől félnie. A jelenlétük egyfajta visszatartó erő bármely fegyvelmsértéstől. Munkájukra nagy szükség van a katonai rend megtartásában, a technikai eszközök állapotának ellenőrzésében az ország különböző helyőrségeiben. Így van ez többek között Veszprém-ben is.

Pillantsunk bele a helyőrség katonai rendészeti szolgálatának életébe, illetve egy napjába. A bakonyi helyőrséget nevezhetjük katonavárosnak, hisz három katonai szervezet működik itt: az MH 54. Veszprém Radarezred, az MH Légi Vezetési és Irányító Központ és az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 3. számú Toborzó és Érdekvédelmi Irodája. Helyőrségünkben a katonai mozgás átlagos, a napi életet követi. Gyakorlatok (hazai, nemzetközi) alkalmával erősebbé válik, illetve külföldi katonák is megfordulnak a helyőrségben; ilyenkor az adott állam katonai rendészei is jelen vannak (pl. olasz, szlovén stb.).

A járőrrelap kiírása alapján délelőtt gépjármű-ellenőrzést hajtunk végre gyalogos járőrként a meghatározott útvonalon. A nap már erősen süt, a forgalom a városban viszonylag élénk, tempósan halad. Szemmel láthatóan rosszul pakolt honvédségi teherautó közeledik, ponyvája az egyik oldalon teljesen kidomborodik, míg a másik oldalon szinte lebeg az ürességtől. Karjelzéssel kiállítjuk a sorból. Udvarias, de határozott felszólításunkra a vezető kiszáll, lejelentkezik, majd átadja a szükséges okmányokat, amelyek mindegyike rendben van. Az autó közlekedésbiztonsági berendezései jól működnek, tartozékai rendben vannak. A rakomány „származásával” sincs gond, bár azt rosszul pakolták és rögzítették, ugyanis menet

Honvédségi gépjármű ellenőrzése

közben a plató egyik oldalára „vándorolt”. A súlyelosztás a teherautón nem volt egyenletes; a gépkocsivezetőt figyelmeztetjük a rakodás és az anyagszállítás szabályaira. Az ellenőrzés tényét és természetesen a figyelmeztetést is dokumentáljuk a menetlevélen, majd a jármű folytathatja útját.

Szolgálatunk további részében a gépjármű-üzemeltetés szabályainak betartását, valamint a menetokmányokat vizsgáljuk. A rutinellenőrzés során kiderül, hogy mennyire viselik gondját a járműnek, működnek-e világítóberendezései, hiánytalan-e a szerszámkészlet, a mentődoboz, érvényes-e a tűzoltó készülék. Ellenőrizzük, hogy a jármű személyzete az évszaknak megfelelő katonai ruházatot viseli-e, de a katonák alakíassága, egyéni ápoltsága vagy annak hiánya sem kerüli el a járőr figyelmét. Az utóbbi időben gyakran előfordul, hogy a feltárt problémát nem a gépjárműszemélyzet hanyagsága, hanem a technika kora vagy az adott típust sújtó alkatrészhány okozza. Gyakori hiányosság a járművek me-

Járőr–katona típusú találkozás

netlevelének pontatlan, helytelen, illetve hiányos vezetése, valamint a személy- és anyagszállítás szabályainak megsértése (utalvány, kapujegy hiánya stb.).

A foganatosított intézkedések különbözőek. Ahol a jó szó megértésre talál, ott nincs is más következmény, mint a figyelmeztetés: „Legközelebb ilyen ne forduljon elő!” Ám sok olyan eset is akad, amikor a jó szándékú figyelmeztetés kevésnek vagy időszerűtlennek bizonyul, mert a gépkocsi vezetője átlépi azokat a korlátokat, amelyek után már csak komolyabb intézkedések következhetnek. A rendész célja a figyelemfelkeltés és a komolyabb következmények megelőzése érdekében foganatosított intézkedés. A problémák elbírálása, az esetleges felelősségre vonás a parancsnok feladata.

Az ebéd elfogyasztását követően, a járőrrelap alapján délután „egy kis gyalogos séta” következik a laktanya – autóbusz-pályaudvar – Cholnoky lakótelep – katonai ruházati bolt útvonalon. Ez utóbbi objektum környékén nem találkozunk egy árva katonával sem, talán mert igen szegényes a bolt választéka. Később feltárunk egy jogtalan igénybevételt, melynek a helyőrség-ügyeletesnél történő előállítás a következménye. Szolgálatunk további részében személyi ellenőrzéseket hajtunk végre. Több esetben tapasztaljuk, hogy a katonák, főleg a fiatal generációsok, nem tudják, hogy mit kell tenniük, ha katonai rendéssel találkoznak. A gyalogos járőrözés befejezése után a szolgálat hátralevő része másnap reggelig készenlétben, csendesen telik.

Mint minden katonai szervezetre, a veszprémi rendészekre is komoly megszorító intézkedések érvényesek, melyek hatása a felszerelés pótlásának nehézségében, a kilométer- és az üzemanyag-felhasználás korlátozásában érhető tetten. A nehéz körülmények ellenére elmondható: a katonai rendészeti szolgálat személyi állománya becsülettel, tisztességgel látja el szolgálatteljesítését, illetve vigyáz Veszprém helyőrség katonai rendjére.

Surányi Barnabás zászlós

KÖSZÖNJÜK!

Az önkéntes műveleti tartalékosok egy szakaszaként 2012. november 30-án tettünk ünnepélyes keretek között katonai esküt Szentendrén az MH Altiszti Akadémián. A társaság rendkívül vegyes összetételű volt. Volt közöttünk több olyan fiatal, aki alig töltötte be a tizennyolcadik életévét, de volt olyan is, aki Csobánkán, a kiképzés alatt ünnepelte a negyvennegyedik születésnapját. Voltak, akik éppen csak leérettségiztek, de akadt olyan is, aki egyetemi hallgatókat vizsgáztat civilben. Voltak olyan bajtársaink, akik szoláriumban vagy gyorsétteremben dolgoznak a hétköznapiokban, míg mások minisztériumban vagy más állami szervezetben keresik a kenyerüket. Van, aki repülőgép-szerelőként, és van, aki jogászként tölti a mindennapjait. Voltak, akiket a szüleik vártak haza a kiképzésről, de olyanok is, akiket a házastársuk és gyermekeik. Volt olyan társunk, aki a francia idegenlégióban szerzett katonai tapasztalatokat, de akadtak szép számmal olyanok is, akik a kiképzésen találkoztak először a gépkarabély, a körlet vagy a rajszemle fogalmával. Voltak, akikkel tisztesként, akikkel altisztként és akikkel tisztként számolt a Magyar Honvédség.

Figyelembe véve a fentieket, valamint számos adottságot, könnyen elképzelhető, hogy nehéz feladat vár a MH Altiszti Akadémia Mecseri János Kiképző Osztályának önkéntes műveleti tartalékosokhoz beosztott kiképzőire. Ahogy múltak a hetek, a feszített tempó és a fenti nehézségek ellenére is összecsiszolódott a szakasz mind emberileg, mind katonailag. Az eskütétel napjára pedig számos külső méltatást is kaptunk, amely elsősorban kiképzőink fáradhatatlan és lelkiismeretes munkáját dicséri. Ezért ezúton szeretném a szakaszom és a magam nevében is kifejezni hálánkat és nagyrabecsülésünket mindenkinek, aki hozzájárult a kiképzés sikeréhez akár oktatóként, akár a háttérben végzett munkájával.

Szeretném név szerint is köszönetet mondani azoknak a sze-

mélyeknek, akik közvetlenül is részt vettek a mindennapjainkban. Először is Horváth Gábor dandártábornok úrnak, az MH Altiszti Akadémia parancsnokának, aki végig szívén viselte maroknyi alegységünk sorsát, és számos esetben személyesen is megjelent a kiképzési feladatok végrehajtásánál. Köszönet illeti Nagy Attila alezredest, a Mecseri János Kiképző Osztály parancsnokát és Cséfalvay Örs főhadnagy urat, az I. Kiképző Alosztály I. századának századparancsnokát. Köszönettel tartozunk Cservenák Arnold zászlós úrnak, aki a tanteremben és a terepfoglalkozásokon is végtelen türelemmel viszonyult a szakaszhoz, és akiben igazi pártfogóra leltünk, valamint Szita Zsolt zászlós úrnak, aki jelentősen hozzájárult a társaság önbecsülésének kialakulásához. Hálásan gondolunk Bánki Szvetlána és Kelemen Veronika főtörzsőrmester asszonyokra, akiknek köszönhetően nem szenvedtünk hiányt felszerelésben, ellátásban, és szinte semmit sem éreztünk az adminisztráció ránk nehezedő terheiből.

A legnagyobb köszönet pedig a rajparancsnokoknak, Kovács Béla főtörzsőrmester úrnak, Kállai Nikoletta őrmester asszonynak és Nagy Ádám őrmester úrnak, valamint nem utolsósorban a szakaszparancsnokunknak, Füstös Gábor főtörzsőrmester úrnak jár. Ők az első perctől az utolsóig szinte együtt éltek velünk. Mind a tanteremben, mind a terepen a legjavát adták át a tudásuknak. Füstös főtörzsőrmester úr pedig szó szerint éjjel-nappal a szakasz érdekében fáradozott, ha kellett előjárója, de ha

kellett „apja” is volt a katonáknak. Talán szemléletes az a momentum, hogy az eskütételt követően a szakasz tagjainak többsége a könnyeivel küszködve, szomorúan búcsúzott egymástól, a mielőbbi viszontlátás reményében. Ha a társaság tagjait nem szólította volna a polgári, családi kötelességük, szinte kivétel nélkül maradtak volna még további kiképzésre: együtt. Az azóta eltelt időben is, a földrajzi távolságok dacára, a szakasz tagjai és a kiképzők egy része folyamatosan tartja egymással a kapcsolatot.

A közös munka egyelőre véget ért. Már most tudni, hogy szakaszunk tagjai közül többen szerződéses katonaként folytatják a pályafutásukat, és olyan is bőven lesz, aki civil munkája mellett – de bizonyosan nem másodsorban – azokban az időkben áll majd a haza rendelkezésére, amikor konkrét szükség lesz a munkájára. A következő hetekben-hónapokban kapjuk meg az alakulatoktól a végleges tartalékos szerződésünket, melynek értelmében az ország legkülönbözőbb helyőrségeiben töltünk majd be beosztást. Egy azonban biztos, mindannyian azt az egyenruhát viseljük, amit a Magyar Honvédség minden katonája. Mindannyian igyekszünk méltóvá válni hozzá; és ahhoz a szellemiséghez, amit az egyenruha képvisel, ahhoz a megkérdőjelezhetetlen tudáshoz, sziklaszilárd elhivatottsághoz, amit kiképzőinktől elsajátítottunk.

Köszönet érte mindnyájuknak!

A szakasz nevében:

Kiss Balázs tartalékos hadnagy

Fotó:

Balanek Dániel tartalékos őrmester

ALTISZTEK NEMZETKÖZI KATONAI MISSZIÓKBAN

Afganisztán

A Magyar Honvédség kiemelt feladatai közé tartozik a NATO-, az ENSZ-, az EBESZ-, az EU-, az AU- vagy speciális megállapodás alapján létrehozott (pl. MFO) nemzetközi missziókban való szerepvállalás. Az első, igazából nagy létszámot kitevő, 1995 végén beindított IFOR-missziótól kezdve napjainkig a Magyar Honvédség altisztjei jelentős mértékben öregbítették/öregbítik a magyar katonák jó hírét. Minden misszió sajátos, és mindegyiknek megvan a maga szépsége, nehézsége. A Honvéd Altiszt Folyóirat mostani és következő számainak poszterein a nemzetközi katonai missziókból válogattunk össze felvételeket, annak érdekében, hogy szemléltessük altisztjeink nemzetközi szerepvállalását. Az MH vezénylőzászlósa 2012 végén hadszíntéren találkozott az ISAF vezénylőzászlósával, Capel főtörzszászlóssal, aki elismerően nyilatkozott a Magyar Honvédség altisztjeiről.

Az afgán emberek igen határozott, erős identitástudattal rendelkeznek, életük, történelmük a folyamatos küzdelemről szól. A *lovás kép* az MH PRT-3 idején, a „Strong Hand” művelet alkalmával, egy kis faluban készült. Ekkor a CIMIC/PSYOPS-részleg többek között felmérte a lakosság igényeit, életkörü-

ményeit, valamint különböző kiadványokat osztott szét.

A főképen egy HMMWV, civilezen Hummer látható. Az amerikai gyártmányú páncélozott szállító járművet a könnyűgyalogság számára találták ki, és az Afganisztánban szolgáló magyar OMLT- majd MAT-állomány napi tevékenységének

és feladat-ellátásának rendszeresített eszköze lett. A műveleti terület egyik táborában készült felvétel a maga nemében sajátos, mivel a fő fegyverze egy DSK 12,7 milliméteres nehéz géppuska, valamint egy 7,62 milliméteres PKM géppuska. A kint szolgáló állomány feladata az Afgán Nemzeti Haderő (ANA) zászlóaljszintű kiképzése a napi életre és műveleti feladatokra, majd a kiképzést követően, az ANA-zászlóaljak önálló feladat-végrehajtása során tanácsadói feladatkör betöltése.

Az alsó sorban levő képeket balról tekintve az *első kisképen* az MH 25. Klapka György Lövészdandár állományába tartozó Bognár József (Bogesz) szakaszvezető látható (hűséges társával, egy 7,62 mm-es PKM géppuskával) a Kabuli Nemzetközi Repülőtér teherforgalom részére kijelölt beléptetőpontján. A szakaszvezető folyamatosan figyeli a gépjárműforgalmat és biztosítja társai munkáját. A *második* fotó a Magyar Honvédség Légi Tanácsadó Csoportjának léjáróját örököltette meg, aki egy legendás család legifjabb tagja. Az MH 86. Szolnok Helikop-

Vezénylőzászlósok Afganisztánban

ter Bázis szállítóhelikopter- és repülő-műszaki zászlóalja 2011 óta vesz részt az Afgán Nemzeti Hadsereg Mi-17-est üzemeltető helikoptervezető és repülő-műszaki szakállományának képzésében Afganisztán Iránnal szomszédos Herat tartományában, Shindand repülőterén. A képen Freytag Béla zászlós látható, amint egy afgán fedélzeti technikusot oktat. A *harmadik* felvételen a kabuli repülőtéren szolgálatot teljesítő MH Légikiképzés-támogató Csoport (Air Mentor Team) Mi-35-ös helikopterek légi és földi üzemeltetésére képezi ki az afgán pilótákat és repülő-műszakiakat. A képen két magyar fegyvermechanikus oktató látható; László Imre főtörzsrőrmester Kőhegyi Nóra törzsrőrmester segítségével légi lövészetre készít elő egy helikoptert, miközben afgán katonatársuk érdeklődve figyeli a szakmai fogásokat. A *negyedik* kép Pol-e Khumri területén, a nyugati figyelőpontnál (OP WEST) készült. A kijelölt közelbiztosító csoport tagjai, Kovács Imre főtörzsrőrmester és Kovács Dávid főtörzsrőrmester feladatuk végrehajtása közben éppen egy kiemelt fontosságú személyt kísérnek. A kép érdekessége, hogy mindkét altiszt rohamlövész; ez jól szemlélteti, hogy a keményen képzett, nagy teherbírású katonák milyen sokrétűen alkalmazhatók műveleti területen.

Dr. Murinkó Attila
mk. alezredes

Afgán férfi lóháton az MH PRT-3 szolgálata idején

Altisztek nemzetközi

Fotó: MH 86 SzHB, MH 25/88 KVZ, Kórádi László zls és Matócsiné Kiss Hajnalka főtűzsőrmester.

katonai missziókban

SAFETY FUEL 2012 – TÖBBNEMZETI ÜZEMANYAG-SZAKTECHNIKAI GYAKORLAT

A Safety Fuel (SF) magyar–német közös üzemanyag-szaktechnikai gyakorlatra a Joint Logistics elnevezésű együttműködési projekt részeként került sor az MH Veszélyesanyag Ellátó Központ hetényegyházi bázisán. A gyakorlat előkészületi munkái jóval korábban, 2011 szeptemberében, a németországi Putlos kiképzőközpontban kezdődtek el. Az MH VEK altiszti állományát Tóth Szilárd zászlós és Solti László főtréningmester képviselte a többhetes tanfolyamon, ahol a kitűzött cél a közös üzemeltetésű (magyar–német) Wardam II üzemanyagcsővezeték-rendszer használatának, alkalmazásának elsajátítása volt. Majd 2012. februárban tovább folytatódott a kijelölt magyar állomány németországi felkészítése. A Putlosban járt katonák lettek az „SF 2012” gyakorlaton részt vevő állomány kiképzői.

A gyakorlat tervezett helyszínén az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred katonái kivágták a kijelölt több mint 200 db fát, majd az MH 5. Bocskai István Lövészdandár művelettámogató műszaki zászlóalja 17 fővel, 8 műszaki-technikai eszközzel megkezdte a tereprendezést, melynek során további 70-80 db fát döntöttek meg ki, 4db 20x25 méteres kármentő medencét ástak ki, három épület bontottak el, illetve 5 méter magas földsáncot építettek ki. Így a gyakorlat előkészítéseként a tereprendezés során közel 8500 m³ földet mozgattak meg, 450-500 m³ faanyagot vágtak össze és deponáltak. Az MH VEK altiszti állománya a napi feladatellátás mellett mindvégig részt vett a gyakorlat helyszínénél kijelölt terület kialakításában, biztosította a vezényelt állomány logisztikai ellátását, koordinálta a meghatározott feladatok végrehajtását.

Augusztusban további felkészítéseken vettek részt magyar altisztek. A felkészítés során a résztvevők először elméleti foglalkozások keretében megismerkedtek a „Wardam rendszer” több mint 40 féle elemével, azok rendeltetésével, technikai

adataival, alkalmazási lehetőségeivel, a rendszer előírászerű összeépítésének szabályaival, üzemeltetésével, karbantartásával, a telepítési vázlaton található jelekkel, jelzésekkel. A képzés lezárultával felépítettek egy 150 köbméteres modult, melynek során szembesültek az összeépítés során felmerülő problémákkal és azok megoldási lehetőségeivel, megtapasztalták a közel 100 kg-os, 4,8 m-es csőelemek mozgatásának, összeillesztésének „finomságait” a 35-40 °C-os melegben, gyakorolhatták az üzemeltetéssel és karbantartással kapcsolatos feladatokat.

A gondos előkészület után, október 2–18. között zajlott le az „SF 2012” gyakorlat, amely során a német (14 fő) és magyar (21 fő) üzemanyag-szaktechnikusok közösen telepítették és üzemeltették a tábori üzemanyagrendszert (angol nevén Mobile Pipeline Repair Equipment – MPRE). A hivatalos megnyitó után a gyakorlaton részt vevő állomány részére biztonságtechnikai oktatást tartottak, bemutatták a gyakorlat helyszínét, majd a telepítési vázlatok tanulmányozására, egyeztetésére, pontosítására került sor. Ezt követően kezdődött el az üzemanyag-technikai szakfeladatok végrehajtása. A valós élethelyzet szimulációja során megtörtént az üzemanyag lefejtése töltőkocsiból, hajtóanyag-kiszolgálás töltőgépkocsiba, párhuzamos lefejtés-töltés (több töltőgépkocsiba egy időben), szivárgások, meghibásodások kezelése, hajtóanyag átemelése tartályból tartályba, valamint a vezető szerepváltásának begyakorlása.

A résztvevők felkészültségüket a szakmai bemutatón és VIP-nap

A levegő leválasztása a lefejtőponton

keretén belül is megmutatták. A gyakorlatot követően a tapasztalatok feldolgozására is sor került. Így a hasznos észrevételek, megfigyelések segítségével a jövőben még hatékonyabban lehet fellépni ezen a szakterületen. Például: a mobil csővezeték-eszközök és -elemek ellenőrzésére nem áll rendelkezésünkre ellenőrző berendezés, az önálló üzemeltetéshez további üzemanyag-szaktechnikai eszközök, szerszámok beszerzése, a karbantartáshoz és oktatáshoz további személyek kiképzése, valamint a helyettesítés szempontjából állománytábla-bővítés vagy -módosítás szükséges (hivatásos státusok). Nehezítették a feladat-végrehajtást a nyelvi problémák (nélkülözhetetlen az angol–német–magyar szakszótár elkészítése, meg kell oldani az üzemanyag-szaktechnikai eszközök kétnyelvű feliratozását). A gyakorlat során a magyar és a német katonai vezetők szándéknyilatkozatban is rögzítették a jövőbeni együttműködés feltételeit. Ennek értelmében a többnemzeti koordinált logisztikai fejlesztést közös feladatnak tekintik, amelynek végrehajtása során a részt vevő felek továbbfejlesztik együttműködési képességeiket. A következő logisztikai gyakorlatot Szlovákiában, „Capable Logistician 2013” néven hajtják majd végre, ahol előreláthatóan az MH VEK altiszti állománya is képviselteti magát.

Molnár Zoltán törzsszászlós

Katonanők a honvédségben

A BETEGEK SZOLGÁLATÁBAN

A Magyar Honvédségben van egy szakmai terület, amelyen a hölgyek felülreprezentáltak. Ez pedig nem más, mint az egészségügy. Ebből a környezetből mutatunk be három katonanőt, akik sok éve szolgálják a katonák egészségének megőrzését, segítik gyógyulásukat.

Pádárné Nagy Edina Anikó
főtörzsőrmester

Pádárné Nagy Edina Anikó főtörzsőrmester az MH Egészségügyi Központ Alkalmasság-vizsgáló Intézetében dolgozik, mégpedig az Egészségi Alkalmasság-vizsgáló és Minősítő Osztály szakasszisztensi beosztásában. Biztos sokan találkoztunk már vele, amikor szűrésre érkeztünk az intézetbe; a pult mögött állt és irányított bennünket a vérvételhez és az egyéb vizsgálatokra. A főtörzsőrmester asszonynak a Magyar Honvédség az első és mindmáig az egyetlen munkaadója az életében. Huszonöt éve csatlakozott civilként a budai „tiszi kórházhoz”, ott volt szülésznő, majd a Központi Katonai Kórházban nőgyógyászati asszisztensként dolgozott. Családjában egyedüli katona, férje a vendéglátóiparban dolgozik, míg 20 éves nagyfia szintén vendéglátást tanul a Budapesti Gazdasági Főiskolán.

2003-ban vonzotta a kihívás, szerződéses állományba került és azóta is híven szolgálja a katonaegészségügyet. Nem győzi hangsúlyozni a szűrés fontosságát; a honvédséghez jelentkezők vizsgálatai

során számos betegségre derítettek fényt. A már aktív katonák folyamatos szűrése (missziós, előmeneteli) segíti az állomány egészségének megőrzését. Missziós szűrésen ő is részt vett, hiszen 2009-ben a KFOR-ban teljesített szolgálatot. Pádárné Nagy Edina Anikó főtörzsőrmester és munkatársai vizsgálják többek között az önkéntes műveleti tartalékosokat és a társ fegyveres testületek állományát is.

Kovács Barbara zászlós

A MH Egészségügyi Központ, Honvédkórház Rendelőintézetében, a bőrgyógyászati szakrendelőben találkozhatunk Kovács Barbara zászlóssal. 1990 óta dolgozik a katonaegészségügyben, először a bőrgyógyászati osztályon volt ápolónő, a jelenlegi helyén pedig asszisztens. A 2003-ban felajánlott katonai pályát elfogadta, így 10 évvel ezelőtt szerződéses katona lett. Elmondása szerint a katonai pálya kiszámíthatósága motiválta döntését, és mert jó tartozni egy ilyen erős szervezethez, mint a Magyar Honvédség. Két gyermekét is biztonságosabb háttérrel nevelheti. A hivatása mellett a munkában a katonás precizitást szereti, ezzel is jelezve, hogy a honvédséghez tartozik.

Az a beteg, akit a bőrgyógyászati szakrendelőről átirányítanak a bőrgyógyászati osztályra, a jelentkezéskor vélhetően igencsak meglepődik, hiszen ott Kovács Barbara ikertestvérel találja magát szemben. Kovács Ottília Zsuzsanna főtörzsőrmester a bőrgyógyászati osztályon látja el szolgálati feladatait, ahol szakápoló és vezetőápoló helyettes. Ő jött dolgozni először az MH

Kovács Ottília Zsuzsanna
főtörzsőrmester

Egészségügyi Központ jogelődjéhez, a Központi Honvédkórházhoz, még 1989-ben. Hívó szavára csatlakozott testvére is a nagy hírű szervezethez, ám a katonai pályát már a testvére tanácsára, a tapasztalataira alapozva vállalta 2009-ben. Döntését egy cseppet sem bánta meg, büszke katonai beosztására.

Sokáig együtt dolgoztak testvérel, ám munkahelyük 2007-ben kettévált, mert az osztály a Podmaniczky utcában kapott helyet. Azonban a munkakapcsolat nem szakadt meg, a betegek egy része mindkét helyen megfordul, és ebből bizony adódnak félreértések. „Hiszen magával beszéltem meg ezt, még odaát” – ez a tipikus mondat hangzik el nap mint nap. A főtörzsőrmester pedig elmagyarázza a betegeknek, hogy ikertestvérel találkoztak. Az egészségügyhöz már kiskoruktól vonzódtak mindketten, szerették a kórház légkörét és szerettek volna segítséget nyújtani a betegeknek. A gyermekkori álm tehát valóra vált. A katonai pálya tiszteletének pedig családi oka van: édesanyjuk a tapolcai laktanyában volt fodrász, és sok időt töltötte nála a munkahelyén. Akkor még nem gondolták, hogy egyszer ők is katonák lesznek. Mindketten erősen kötődnek a szervezethez, így még sok-sok évet terveznek eltölteni a katonaegészségügyben, a hazát, a betegeket szolgálva. Ehhez kívánunk nekik sok erőt és egészséget!

Bogya Sándor Mihály
törzsászlós

A Gobányi család (1.)

KORSZAKOKON ÉS GENERÁCIÓKON ÁT A HIVATÁS ÉS A NEMZET SZOLGÁLATÁBAN

Igen nagy megtiszteltetés, amikor valakit arra kérnek fel, hogy egy többgenerációs katonacsaládot mutasson be az olvasóközönségnek. Így voltam ezzel én is egészen addig, amíg rá nem jöttem, hogy azt a 70 év aktív szolgálatban eltöltött időt, amit a család összességében katonaként szolgált (és itt a másik nagyapa éveit nem is számolom), nemhogy egy cikk, de egy kétkötetes emlékirat sem lenne elég. Ezért a megújult Honvéd Altiszti Folyóirat történetében először, de remélem, nem utoljára, a család bemutatása két részben történik.

A Gobányi család számos szálon kapcsolódik vagy kapcsolódott a hon védelméhez, de itt most csak három generáció, plusz az anyai nagypapa bemutatására vállalkozom. Név szerint Gobányi István ny. törzsszászlós, Györke István ny. alezredes, Gobányi Sándor ny. alezredes és természetesen a legfiatalabb generáció (reméljük még folytatás is lesz), Gobányi István törzsszászlós – aki jelenleg a Magyar Honvédség 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezrednél teljesít szolgálatot ezred vezénylőzászlósi beosztásban – alkotja a sort. De hogy hűek maradjunk az idővonalhoz, kezdjük az elején.

Gobányi István törzsszászlós (1921, Kaposvár). Pista bácsi 1940 decemberében önkéntesként és korengedménnyel vonult be katonai szolgál-

latra, Taszárra. A három hónapig tartó újonckiképzés után Székesfehérváron egy fegyver-bomba iskola elvégzése következett. Majd az iskoláról ezután háromhetes gyakorlatra vezényelték Jutasra, ahol is felderítőszázadként gyakorlatoztak. Innét Páparra vezetett az út. Az itt töltött három hónap alatt részt vett a délvidéki bevonulásban, majd visszavezényelték az iskolára. Néhány hónap elteltével irány Miskolc, az ott települő közelfelderítő osztály; ezzel az alakulattal került ki a frontra. 1942. szeptember végéig frontszolgálatot teljesített. Ezt követően egy német futárgépre került fedélzeti lövészként másodmagával. Ez a szolgálati szakasz mintegy hét-nyolc hónapig tartott. Eközben megfordult Krétán, Norvégiában, Francia- és Svédországban. Pályafutásának következő állomása Pest volt, egyenesen a fegyverszertár. Ide szedték össze a tűzszereseket, mert megkezdődött Budapest bombázása. Ezután újra frontszolgálat, egyenesen a Don; a visszavonulást követően – fagyási sérülésekkel – Lengyelországon keresztül újra hazakerült. Itthon egy fegyvermesteri iskola elvégzése után újra a fegyverszertári szolgálat következett, és legvégül az akkor megalakuló Szent László-hadosztályhoz vezényelték. Az országban dúló harcok közepette megsebesült. Szerb partizánok elfogták csoportjuk tagja-

it, majd hősiességük miatt újukra engedték őket, hogy végül menlevelüket egy orosz tiszt összetépe és ezzel megváltsa a belépőt három évre az egyik oroszországi lágerebe. Pista bácsi saját bevallása szerint büntetésből került haza, no meg nagy szerencséjével. Kétszer próbálkozott szökéssel, mindkét alkalommal elfogták. Miközben a büntetésből beígért szibériai átszállításra vártak, valahogyan egy Konstancába induló, fekvőbeteget szállító vonatra tették fel őket – és két hét utazás után végre megérkeztek Debrecenbe.

A hazaérkezést követően dolgos civil mindennapok kezdődtek. Minden évben szorgalmasan részt vett tartalékos kiképzéseken, míg nem egy régi ismerős révén újra katonára lett. Mint ahogyan Pista bácsi kommentálja: „Nem mondom, könnyű volt Katát táncba vinni, hipp-hoppra 1954 májusától ismét katonára lettem – igaz, akkor még csak továbbszolgáló”. A szolgálata 57 éves koráig, a törvény szerinti hivatásos katonai szolgálat felső korhatáráig tartott.

Györke István ny. honvéd alezredes (1923, Kékestető) a jelenlegi legfiatalabb generáció anyai nagypapája. A Magyar Vegyipari Gépgyár Rt.-től 1944. augusztus 11-én behívóparancsral vonult be katonai szolgálatra, de harcokban már nem vett részt. Leszerelése után Győrben

Az első generáció tagjai: Gobányi és Györke „papa”

A két törzsszászlós, idősebb Gobányi István és unokája

dolgozott kazánkovácsként 1948. október 20-áig, ismételt bevonulásaig. Egy év sorkatonai szolgálat elteltével katonatiszti iskolára jelentkezett. Sikeres felvételi után a Honvéd „Kossuth” Tüzértiszti Iskola növendéke lett. Az iskolát színjelenes eredménnyel 1. (első) fokozatban végezte és hadnagyi rendfokozattal avatták tisztté. Várpalotán tanárként teljesített szolgálatot 1958-ig. Ez idő alatt jó eredménnyel érettségi vizsgát tett. 1960-ig Nyíregyházán a 65. gépesített lövészezred tüzér hadműveleti tisztje. Beosztásaiban végzett munkájáért több elismerést kapott, majd 1961-ben beiskolázták a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiára. Hároméves budapesti tanulás után hadosztálytörzsben kapott beosztást Kaposváron. Katonai szolgálatát egészségi állapota jelentős romlása miatt a szolgálat felső korhatára előtt be kellett fejeznie.

Tisztelettel meg kell jegyezni, csak az aktív szolgálattól tiltották el, az aktív élettől nem. „Minden úgy kezdődött, mint a mesében. Egyszer volt, hol nem volt. Volt egyszer egy honvéd sportegyesület és annak egy kosárlabda-szakosztálya. (...) A segítségét kérték, és ő elvállalta a szakosztályvezetői teendőket. Előtte még kosárlabdamerkőzést sem látott. Szakkönyveket, külföldi szakirodalmat szerzett be és éjszakánként ezekből tanulta meg azokat az ismereteket, amelyek feltétlenül szükségesek voltak ahhoz, hogy meg tudja állni a helyét. Később a csapat edzője is ő lett. 1975-ben »jó« eredménnyel végezte el a Magyar Testnevelési és Sportszövetség kosárlabda-segédedzői tanfolyamát. Tizenkét évet töltött el a kispadon. Látszatra nyugodt volt a legnehezebb helyzetekben is, de belül izzott. Szebbnél szebb győzelmekre vezette csapatát, az NB I-be is az ő keze nyomán jutott fel első ízben a gárda. Már közel egy évtizede nyugdíjas, de négy infarktus és szigorú orvosi tilalom is kevés ahhoz, hogy cserbenhagyja a csapatot...” – így írt róla a Néphadsereg című lapban Fuszek Ferenc.

Elhunyt: 1984. július 21-én, Kaposváron.

Balog Sándor törzsszázslós
(Folytatjuk)

HÚSVÉT – AHOGY MI CSINÁLJUK

Éppen hogy csak elmúlt a farsangi mulatságok ideje, és máris egy újabb ünnep, a húsvét kopogtat az ajtónkon. Ennek kapcsán kérdeztük kollégáinkat az ünnepi készülődés sajátosságairól és csentük el tőlük egyik jellemzően húsvéti ételük receptjét.

Nyúlcomb – sok szeretettel

Angyalné Kocsis Gabriella főtörzs-ormester az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság adatfeldolgozója családjával együtt a húsvétot általában vidéken, a szüleinél tölti a Borsod megyei Harsányban. Fontos ez számukra, hiszen gyermekei ott még megismerhetik a húsvéti hagyományokat és részt vehetnek az ünnephez kötődő szertartásokban. Ilyen például az ünnepi misén való részvétel, a tojásfestés, a locsolkodás, a locsolók ünnepi terítéssel várása, és az ajándék elrejtése, amit a locsolásért cserébe meg kell keresniük a locsolóknak.

Gabriella családjánál kulináris szempontból a húsvét a legnagyobb ünnep, legalábbis a hideg ételek (reggeli, vacsora) szempontjából. A húsvéti vendégváró asztal kelléke a húsvéti abrosz, húsvéti szalvéta, virágdíszítésként pedig a kinyílt aranyeső vagy japánbirs, illetve az előző vasárnap, „virágvasárnap” alkalmával megszentelt barka. Általában 40 tojást főznek, ebből 20-at festenek, 20-at pedig rendszerint elfogyasztanak. Gabriellának egy lánya és egy fia van; a fiatalember már előző nap izgatottan várja a locsolkodást, hiszen tudja, hogy másnap a versmondásért és locsolásért nagyon sok „nyuszitóját” és a közeli rokonoktól egy kis zsebpénzt is kap. Ami viszont a legizgalmasabb számára, hogy ezen a napon anyát és a hugit szódával lehet megöntözni, mert az az igazi.

Rendszerint két-három kilónyi, általában kétfajta sonkafélét főznek; az egyik csülök, a másik pedig kötözött sonka vagy tarja, amit kenyérben sült sonkának készítenek el. S mindehhez kötelező és elengedhetetlen, nagyon finom húsvéti „kellék” az ecetes és a frissen reszelt torma.

Angyalné Kocsis Gabriella főtörzs-ormester számára fontos, hogy gyermekei megismerjék a húsvéti hagyományokat

Fontos része a húsvétnak a *nyúl-hús* elkészítése, amit az egész család nagyon kedvel, általában ezt fogyasztják ebédre. Angyalné Kocsis Gabriella főtörzs-ormester hitvallása szerint az a fontos, hogy szeretet legyen az ételben, mert azt mindenki megéri.

Az ételhez 2-2 db házinyúlcomb és lapocka, 1 db gerinc, 1 dl olívaolaj, 10 dkg vöröshagyma, 3 gerezd fokhagyma, 20 dkg gomba, 30 dkg paradicsom, 5 dl fehérbor, 1 csomag petrezselyem, tárkony, őrölt bors, só szükséges.

Az elkészítéskor a kicsontozott, darabokra vágott húst megpirítjuk, fűszerezjük. A visszamaradt olajban hagymát fonnyasztunk, hozzáadjuk a fokhagymát, a gombát, a paradicsomot. Ha a zöldségek meg-

Húsvéti hímestojások

puhultak, visszakerül a fazékba a hús, felöntjük vízzel s fehérborral, majd lefedve megpároljuk. Köretnek petrezselymes pirított burgonyát vagy rizst adhatunk hozzá.

Kulics Larissza-módra

Az MH Pápa Bázisrepülőtér állományában személyügyi altisztként szolgáló Nagy Larissza főtörzsőrmester családjában a húsvét édesanyja orosz származása miatt a két kultúra ötvözésével zajlik. Az általuk ünnepelt ortodox húsvétot megközelítőleg két héttel később tartják a miénknél.

Larisszáéknál a család nagypénteken útnak indul Budapestre. Anyukájával kettesben elkészítik a kulicsot, ami az orosz ortodox keresztények hagyományos húsvéti süteménye, és a húsvétot megelőző „szent csütörtökön” sütik a hívők. Szombaton az ebédkor vegyes asztal tartalma, mivel a magyar hagyományos ételek keverednek az orosz ételekkel. Ilyenkor asztalra kerül a hagyományos magyar ételeken kívül a pirog, a kulics és a túrós pászka is. Ebéd után indulnak Várpalotára, ahol Larissza párjának szülei élnek. Itt délután a gyerekek tojást festenek, és ilyenkor kerül sor a szokásos húsvéti sonka megfőzésére is. Vasárnap reggel tojásvadászat veszi kezdetét a kertben. Az ebéd általában sült kacsapárolt káposztával. Az ebédet követően folytatódik a családi kirándulás; Larissza édesapjánál zárják az ünnepet, Pécselyen. Itt találkozik három lánytestvérével és azok családjával. Nem ritka a tizenhat-husz fős asztaltársaság sem. A szokásos program a beszélgetés mellett a tojásgurító verseny és a Larissza húga által szervezett tombola. Hétfő reggel pedig itt is előkerülnek a szódásüvegek és kezdődik a locsolkodás.

A már említett kulics elkészítéséhez 3 egész tojás, 40 dkg liszt, 2,5 dl tej, 2 dkg élesztő, 7 dkg teavaj, 10 dkg őrölt mogyoró, 10 dkg mazsola, 10 dkg kandírozott gyümölcs, 25 dkg cukor (15 dkg a tésztához és 10 dkg a mázhoz), 1 zacskó vaníliás cukor, őrölt kardamom és egy csipet só szükséges.

Az édesség úgy készül, hogy az élesztőhöz meleg tejet öntünk,

Csépké Miklós főtörzsőrmester kedvence a nyírségi Olcsváról származó sárgatúró

hozzáadjuk a cukrot és a liszt felét, majd jól összedolgozzuk a tésztát. A tálát ezek után alaposan lefóliázzuk és két órára meleg helyre tesszük. Ne feledjük, hogy a kalácstészta nem szereti a huzatot. A kelesztés után a megmosott tojások fehérjét elkülönítjük a sárgájuktól. Ügyeljünk arra, hogy külön keverjük ki a tojások sárgáját, illetve verjük fel a fehérjét, ugyanis így a kalácsunk sokkal lágyabb lesz. A megkelt tésztába beletesszük a felfert tojások habját, illetve a sárgáját, a maradék lisztet és a vaját. Ismét kelesztjük, tehát újra letakarjuk fóliával tálunkat, és hagyjuk másodszor is duplájára kelni a tésztánkat. Ezt követően a tésztába beleszórjuk a közben megáztatott mazsolát, a darált mogyorót, az apróra vágott kandírozott gyümölcsöt, a vaníliás cukrot, hozzáadunk egy csipet őrölt kardamomot és sót. Mindezeket nagyon jól összekeverjük. Belerakjuk a tésztát egy sütőformába (pl. kuglófsütő), meleg helyre állítjuk, hogy még egyszer megemelkedjen. A sütőnket 150 fokra előmelegítjük,

Húsvéti szín- és ízkaalkád

és kb. 40 percig sütjük benne a kalácsot. Közben a mázhoz elkeverjük a porcukrot 2 evőkanál meleg vízzel. A megsült és kihűlt kalácsot felülről megöntözzük a cukormázzal és meghintjük színes cukordrzsával.

Olcsvai sárgatúró

Az MH 93. Petőfi Sándor Vegyivédelmi Zászlóalj 1. ABV-támogató század ellátó altisztje, Csépké Miklós főtörzsőrmester egy, a nyírségi Olcsváról származó ételkülönlegesség, a sárgatúró receptjét osztotta meg velünk. Ezt az ingyenséget Miklós édesanyja kizárólag húsvétkor készíti el. A sárgatúró készítésének receptje generációról generációra öröklődik a családban. Az étel a szabolcsi húsvéti hagyományokhoz kötődik. Szinte nincs is olyan ház ezen a vidéken, ahol ne készítenék el az ünnep alkalmából ezt a finomságot. Miklós elképzelni sem tudja a húsvétot e nélkül az étel nélkül. Nagyon jól kiegészíti tálaláskor a szeletekre vágott sonka, tojás, kolbász és töltelék ízeit. Ez az édesség hagyományosan a húsvét egyik nélkülözhetetlen hozzávalója.

A sárgatúróhoz 2 liter tej, 20 db tojás, 10 evőkanál cukor, 5 dkg mazsola (ízlés szerint elhagyható), 1-2 csomag vaníliás cukor, ½ citrom reszelt héja, 1 csipet só és egy gézdarab vagy konyharuha szükséges.

Az elkészítése: a tejet feltesszük melegedni egy csipet sóval, a cukorral, a mazsolával, a reszelt citromhéjjal és a vaníliás cukorral. Ha valaki úgy gondolja, csipetnyi fahéjjal tovább fokozhatja az ízek kavalkádját. A tojásokat egyenként felütjük egy tálba, és éppen csak annyira keverjük össze, hogy a sárgájuk kifakadjon. Hozzáöntjük a tejhez, és kis lángon lassan, óvatosan kevergetve, hogy szép mozaikos legyen, addig főzzük, amíg a tejsavó kicsapódik a tetején. Ekkor beleszedjük egy szűrőbe fektetett gézdarabba, és pár órára hűvös helyre akasztva kicsepegtetjük belőle a tejsavót. Miután lecsepegett, hűtőbe tesszük tálalásig. Tálaláskor szeletekre vágva kerül a főtt sonka, kolbász, kalács és a szatmári szilvapálinka mellé a húsvéti asztalra.

Berek Zsolt törzsszászlós

A NAGYBÖJTI IDŐSZAK

Hamvazószerdától húsvétig

A nagyböjti időszak 2013-ban február 13-án (hamvazószerda) kezdődik el. A nagyböjt (*latinul Quadragesima*) szent idő, Jézus Krisztus negyven napos böjtölésének, majd kínszenvedésének emlékezete. A 40 szimbolikus, szent szám az Ószövetségben, egy esemény intenzitásának teljességét jelenti: 40 napig tartott a vízözön, 40 évig vándorolt a pusztában a zsidó nép, Mózes 40 napig volt fönt a Sínai-hegyen, és Jónás próféta 40 napos böjtöt hirdetett Ninivében.

A nagyböjt hamvazószerda és az első nagyböjti vasárnap közti hétköznapokból, s a következő 6 hétköznapjaiból áll (4 + 6x6 nap). A nagyböjt utolsó hete a nagyhét. Liturgikus színe a viola.

A nagyböjt ideje előkészület a Húsvét ünneplésére. Sajátosan nagyböjti szertartás a keresztúti ájtatosság. Nagyböjt kezdetén, hamvazószerdán az ószövetségi hagyomány alapján a bűnbánat és a vezeklés jeleként hamut szórnak a hívők a fejére. Az előző év virágvasárnapján megszentelt barkát – amely az élet szimbóluma – elégetik és ennek hamujával rajzol a pap keresztet a hívők homlokára. A hamu az elmúlásra, a halálra emlékeztet, amelynek fényében az embernek lehetősége van belátni és megbánni a tetteit. A negyvennapos időszak a bűnbánat ideje, amely alkalmat ad a böjtre, a lemondásra, a hitben való elmélyülésre, a megbocsátásra és a kiengesztelődésre. A keresztény ember így készül Jézus szenvedésének, halálának és föltámadásának megünneplésére. A böjttel a hívő ember kifejezi az Isten iránti szeretetét és az érte való áldozatvállalását.

KISLEXIKON

Keresztút (*latinul: via crucis, via dolorosa*): Eredetileg az az útvonal, melyen Jézus a kereszttel kiment a Golgotára. Ma a Via Dolorosa Jeruzsálemben. Jézus keresztútjának

néhány állomását nagyon korán kővel vagy kápolnával jelölték meg. A 14. századtól a ferencesek által vezetett zarándokok vagy ugyanezt az útvonalat, vagy a Praetorium–Szent sír közti 14 emlékhelyet járták keresztútként; utóbbit először az angliai William Wey nevezte stációknak, állomásnak. A mai keresztúti ájtatosságok helye templomokban vagy szabad téren fölállított stációknál van. A jelenlegi 14 stációs keresztút világméretű elterjedése Porto Maurizio-i Szent Lénárdhoz fűződik: 1. Jézust halálra ítélik; 2. Vállára veszi a keresztet; 3. Először esik el a kereszt súlya alatt; 4. Anyjával találkozik; 5. Cirenei Simon segíti vinni a keresztet; 6. Egy asszony (Veronika) megtörli kendőjével Jézus arcát; 7. Jézus másodszor esik el a kereszt súlya alatt; 8. Beszél a síró asszonyokhoz; 9. Harmadszor esik el a kereszt súlya alatt; 10. Megfosztják ruhájától; 11. Keresztre szegezik; 12. Meghal a kereszten; 13. Leveszik a keresztről és anyja ölébe helyezik; 14. Eltemetik.

Virágvasárnap: A nagyhét első napja. Leggyakoribb neve: a *Küriakétón baión* (gör.), *Dominica palmarum* (lat.): „a pálmaágak vasárnapja”, Jézus jeruzsálemi bevonulására utal.

Azon a területeken, ahol nincs pálmafa, használatos a virágvasárnap név, mely zöldellő vagy virágzó, Magyarországon a legkorábban virágzó fűzfaágakra (barka) utal. Liturgiájának sajátossága a barkaszentelés, a virágvasárnap körmenet és evangéliumként a passió, lehetőleg énekelve. Virágvasárnap az Úr Jézus szenvedésének kezdete.

Nagyhét: A nagyböjti időszak utolsó hete virágvasárnaptól nagy-

szombatig. II. Valentinianus császár (375–392) a közhivatalokban nagyhétre munkaszünetet rendelt el, a rabszolgákat is mentesítette a munkától, mely szabályozás bizonyos formában a középkorban végig érvényesült. A természet tavaszi újjászületése az embert is analógiás jellegű megújulásra, cselekvésre és tisztálkodásra indítja.

Nagycsütörtök: Az utolsó vacsora, Jézus elárultatásának és elfogatásának napja, a szent háromnap első napja, az olajszentelés és az Ol-táriszentség alapításának ünnepe.

Utolsó vacsora: Jézus és apostolainak vacsorája a Coenaculumban (Utolsó vacsora terme) szenvedésének előestéjén, nagycsütörtökön. Az utolsó vacsora a zsidó húsvét ünnepi vacsorája volt, melyet Jézus mint örök főpap az első szentmisévé tett. Ezzel minden ószövetségi előképet beteljesített, szentségi módon bemutatva az Újszövetség áldozatát, megalapította az Eucharisziát és apostolaira bízta örök emlékezetül.

Nagypéntek: Az evangéliumokban Jézus szenvedésének, halálának és temetésének napja, a megváltó szenvedés és kereszthalál ünnepe. Jézus pere és szenvedése nagypénteken délutánig tartott, amikor hangosan fölkiáltva kilehelte lelkét. Erre emlékezve a nap délutánján keresztutat végeznek. Este van a „csonkamise”, mely csöndben, fény nélkül kezdődik. Nagypénteken nem szólnak a harangok, nincs hangoskodás, lármázás, mulatság, az Egyház csendben emlékezik Jézus Krisztus szenvedésére és megváltó halálára.

HM Katolikus
Tábori Püspökség

A JELEN VILÁG MEGŐRÖKÍTÉSE A KORTÁRSÁK ÉS AZ UTÓKOR SZÁMÁRA

Egy altiszt gondolatai katonai pályájáról és művészi ambícióiról

Tunyogi Bálint főtörzsőrmester

Tunyogi Bálint főtörzsőrmester művészi ars poeticáját a bizakodva előretékintés jellemzi; a vásznon a jelent, az adott kor szépségeit örökíti meg a kortársak gyönyörködtesére és kordokumentumként az utókor számára. Festett, rajzolt és tustechnikával készített képein a természet, az emberi kapcsolatok, egy szóval a bennünket körülvevő világ látható. Gyakori hazai és nemzetközi, egyéni és csoportos kiállításain túl saját honlapján is betekinthetünk a művész műtermébe, megtapasztalhatjuk munkásságának sokszínűségét. Azt azonban tudni kell róla, hogy nem csak a festés, az alkotás tölti ki minden napjait: 2000 óta hivatásos altisztként szolgál a Magyar Honvédség kötelékében.

De nézzük az előzményeket. Még gimnáziumba járt, amikor egy tájékoztató brosúra igencsak felkeltette az érdeklődését. Nem sokat tévő azóta 1999-ben jelentkezett a Budapesti Katonai Szakképző Iskola és Kollégium tiszthelyettesképzésére. Sem családjában, sem ismerősei között nem volt katona, így nem is igazán tudta, hogy mire számíton. Visszaemlékezve a katonás élet első időszakára, belátja: nem könnyű időszak volt ez az életének. Abban az évben nagyon sokan jelentkeztek

az iskolába, de már az első félévben többen feladták, mivel nem bírták az iramot, nem tudtak megfelelni a követelményeknek. Ő azonban maradt, mivel, ahogy elmondta, ha valamit elkezd, akkor azt igyekszik be is fejezni. Kedvezőnek találta, hogy a tanulás mellett a B kategóriás jogosítványt is megszerezhetette. A katonai szakmai nyelvvél bővített angol nyelvtanfolyam lehetősége pedig, ahogy mondani szokták, már csak hab volt a tortán.

Tunyogi főtörzsőrmester katonai pályájának alakulása szempontjából szerencsésnek vallja magát. Tanulmányait eredményesen befejezve 2000-ben Győrben kezdett az MH 12. Vegyes Légvédelmi Rakétaezrednél, ahol a logisztikai szakasz ellátó- és szállítójának volt a parancsnoka. Négy évvel később előléptették törzsőrmesterré. 2007-ben, már főtörzsőrmesteri rendfokozatban, az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred logisztikai zászlóaljánál kiképzői feladatokat látott el. Mindegyik beosztásában meghatározó volt számára a „tanuló időszak”, amikor a szakma csínját-

bínyját kellett elsajátítania. Megítélése szerint ezeken a periódusokon eredményesen jutott túl; mindig elvégezte a rábízott feladatokat.

A katonai-szakmai kérdések mellett mindig is a művészet jelentett számára kihívást. Gyermekkora óta csodálattal nézte a műalkotásokat. Közülük is legjobban a képek érdekelték. Egyszer azt mondta egy festményre: „Ezt én is meg tudnám csinálni!” Nem sokkal később azon kapta magát, hogy vásznat, ecsetet és olajfestéket vásárol a művészboltban. Közismert, hogy mindenkire hatnak a környezetében lévő emberek. Valahogy úgy alakult Bálint élete, hogy nagyon sok művészt megismerhetett, és mindenkitől tanult valamit. Neveket nem szívesen említi, nehogy véletlenül akár egy is kimaradjon a felsorolásból. A katonai művésztabort viszont kiemeli, hisz ott különösen sok jó embert ismert meg és rengeteget tanult. Úgy gondolja, hogy a tábor nagyszerű lehetőség mindazok számára, akik komolyabban szeretnének foglalkozni ezzel a területtel.

Tunyogi főtörzsőrmester műfajilag nem igazán skatulyázza be önmagát. Több mindent kipróbált már és még szeretne további területeken is megnyilvánulni; itt elsősorban linónyomatra, litográfia készítésére vagy akár a tus- és szénrajzokra gondol. Emellett az utóbbi időben a fotográfia is nagyon érdekli.

Bálint képei is különféle technikával készülnek. Bátran váltogatja, próbálgatja az eszközöket, anyagokat az autodidakta festő. Témaválasztásában először inkább a táj élvezett elsőbbséget, az utóbbi évben pedig főként az ember, köztük a női test ábrázolása volt a fő témája. Az ihletet, az alkotói folyamatot nagyban meghatározza a pillanatnyi hangulata. Vannak munkái, például több tájkép a maga szépségével és egyszerűségével, amelyek hamar megszülettek, de akad olyan festménye is, ami hosszas töprengés,

A festő egyik kedvenc képe

Egy emléklap a sok közül

többszöri átdolgozás után nyerte el végső formáját. Katona művészként nem meglepő, hogy van néhány katonatárgyú alkotása is; ezek is megtalálhatók virtuális galériájában (www.btunyogi.gportal.hu). A bonyolultabb képeknél vázlatot készít, és csak utána kezd el festeni. Természetesen ebben az esetben is több variációban gondolkodik. Van, hogy egy ültében elkészül egy alkotással, de van olyan képe is, amit egy hónapig festett, vagy két év után fejezett be. Az „Összefonódás” című festményen például egy egész hónapig dolgozott, hiszen mindig volt valami, amin finomítani kellett egy kicsit.

Tunyogi főtörzsőrmesternek 2008-tól folyamatosan vannak egyéni és csoportos kiállításai. Ismertségének és elismertségének köszönhetően a csoportos rendezvényekre már inkább őt keresik meg és kéri fel részvételre, így nem kell kutatnia a lehetőségeket. Az egyéni kiállítások pedig általában egy-egy újabb ismeretség alapján születnek meg. A külföldi kiállításokon való

részvétel zömmel művész táborokhoz kötődik; a tábor befejeztével általában van lehetőség bemutatni az ott készült alkotásokat. Egyéni kiállításai közül a Pápán rendezett kiállítást emeli ki, ahol rekordszámú látogató volt kíváncsi az alkotásaira; több újságcikk és egy rövid portréfilm is készült akkor róla. Az elmúlt időszakban számtalan pozitív visszajelzést kapott, amelyek még jobban megerősítették abban, hogy folytatnia kell az alkotást.

Tunyogi főtörzsőrmesternek nincs mecénása, nincs patronálója, bár az igazat megvallva még nem is keresett. Ahogy egész életében mindig, most is csak magára számíthat, saját magát próbálja „menedzselni”.

Az eltelt évek mozgalmas hazai

Az emlékfotó emlékezetes utazásán, Indiában készült

és külföldi utazásokkal teltek, melyek közül az indiai út volt nagy hatással rá. Egy igazán különleges világba csöppent. Több festőművésszel együtt Jodhpurban vettek részt alkotói táborban, melynek végén a maharadzsza is fogadta a ma-

gyar művészeket. Emlékezetes számára az egyesült államokbeli útja is. Szívesen emlékezik 2008-as lengyelországi látogatására, ahol nemcsak festőként, hanem turistaként is emlékezetes élményeket szerzett. Továbbra is szeretne utazni, új kultúrákat megismerni. Ha lehetne választani, akkor talán Franciaország lenne a következő állomás, ahol nagy örömmel állítaná ki festményeit. Ebből az alkalomból bejárhatná Montparnasse utcáit, ahol egykoron számos író, költő, köztük Ady Endre és sok híres festőművész is gyakorta megfordult.

Tapasztalatai szerint a gazdasági nehézségek a képzőművészet világában is éreztetik hatásukat. A korábban nemzetközi táborok rendre nemzetivé alakulnak át, és mind kevesebb külföldi festő érkezik hozzánk.

Bárhogyan is alakulnak a körülmények, Tunyogi főtörzsőrmester elhatározta, továbbhalad az úton, amelyen elindult. Azzal a tudattal álmodja és alkotja meg a festményeit, hogy általuk a jövő generációját is szolgálja; reméli, hogy a művészetbarátok majdan jó érzéssel állnak meg a munkái előtt. Lehet, hogy az altiszt szeme előtt Kőlcsey Ferenc 1831 végén írt epigrammájának, a Husztnak jól ismert sorai lebegnek: „Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre derül.”

Dr. Murinkó Attila
mk. alezredes

Az altiszt alkotásai a következő oldalakon tekinthetők meg:
www.btunyogi.gportal.hu
www.facebook.com/balint.tunyogi.art
www.b-art.gportal.hu
www.facebook.com/balint.tunyogi.photography

GYŐRI KATONÁK A KULTÚRA BŰVKÖRÉBEN

A győri 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezrednél számos, a kultúrát szerető és művelő katona szolgál. A több versenyt és megszámlálhatatlan fellépést maga mögött tudó táncsoport a rakétások sportegyesületének égiske alatt működik. Nem kell hosszasan keresgelnünk akkor sem, ha énekes előadókkal szeretnénk találkozni: *Demeter Ottó főtörzsőrmester* és *Kasza László zászlós* a műfaj jeles művelője.

Demeter Ottó főtörzsőrmester ének kategóriában indult a „Lehet egy csillaggal több?! 2012” vetélkedőn

Lazányi Zsolt őrnagy a laktanyában egy osztályt parancsnokol, szabadidejében pedig humoristaként bizonyítja tehetségét. Kezdetben csupán ismerősei és barátai előtt adta elő csattanókkal végződő történeteit, ma már azonban rendszeresen bemutatkozik nagyobb közönség előtt is.

Saját költője is van a győri katonának *Máté Balázs őrmester* személyében, akinek egyre több a rajon-

Altisztek a könyvtárban

gója mind a katonák, mind a civilek között. A fotózás és a festészet sem idegen a győri katonáktól. Ennek ékes bizonyítéka *Füsi Csaba zászlós*, aki afganisztáni életképekkel rendeztette meg a kiállítását megtekintő érdeklődőket.

Az öntevékeny művészeti csoportok egyike a hastánc szerelmeseinek nyújt önmegvalósítási lehetőséget. Itt persze a hölgyeké a főszerep – no persze rendszeres bemutatóikat az erősebb nem is élénk figyelemmel kíséri.

A Csapat Művelődési Otthon nem csupán az állománygyűléseknek és egyéb rendezvényeknek ad otthont, hanem a kultúra iránt érdeklődőknek is számos lehetőséget nyújt. Itt található ugyanis a könyvtár, ahol a napi-, hetilapok és folyóiratok mellett rendszeresen frissülő könyvállomány áll a tanulni, szórakozni, kikapcsolódni vágyók rendelkezésére. A könyvvásárlásban készséggel segít az alakulat könyvtárosa, *Kiss-Tarr Mária*. Mint a Honvéd Altiszti Folyóiratnak elmondta, a katonák szabadidejükben sokat olvasnak, ami a kölcsönzési statisztikákból egyértelműen kirajzolódik.

Gulyás Attila őrmester
Fotó: A szerző felvételei

Velünk még a hideg...

A magányos téli napokon egy hűs társalással mégiscsak kellemesebb... Az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred állományába tartozó *Pócze Zsolt őrmester* a Honvéd Altiszti Folyóiratot lapozgatja a győri suttagó fenyvesben.

(Fotó: *Gulyás Attila sz. őrmester*)

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar
A kiadásért felel:
Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:
Kriston István főtörzszászlós, a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa
Tagok:
Balog Sándor főtörzszászlós
Berek Zsolt törzszászlós
Bogya Sándor törzszászlós
Dr. Murinkó Attila mk. alezredes
Papp András törzszászlós
Sashalmi Zoltán törzszászlós
Tóth László főtörzszászlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság

Felelős vezető:
Dr. Bozsonyi Károly ügyvezető
Kiadói főszerkesztő: Zsalakó István
Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán
Korrektor: Eszes Boldizsár
Tördelőszerkesztő: Dancs Katalin
Arculatterv: Szabó Bettina
Címlapterv, poszter: Dani Márton
Szerkesztőségi titkár: Solti Gabriella
A szerkesztőség címe:

1087 Budapest, Kerepesi út. 29/B
Telefon: 272-02, 459-5355,
fax: 459-5354

e-mail cím: altiszti@hm.gov.hu
kisszoltan@armedia.hu

A nyomtatás a kft. saját nyomdájában készült.

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható a www.honvedelem.hu portál digitális könyvtárában és a www.parbeszed.hm.gov.hu portálon

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószerzők Szövetségének (EMPA)

A lapban megjelenő közlemények tartalma nem feltétlenül esik egybe a HM Honvéd Vezérkar adott kérdésben kialakított álláspontjával. Ettől függetlenül helyt adunk a témában megjelenő más szakmai nézőpontoknak is, amennyiben azok a megoldás irányába hatnak.

RETRO HUMOR

(Ahogy elődeink megélték)

A gyanú

Trombitás káplár Vores káplárhoz: „Kedves pajtás, valamit közölnöm kell veled: Azt hiszem, a feleséged megcsal minket!”

NAPI HUMOR

(Ahogy mi megéljük)

Takarodó

A kiképző leoltja a villanyt az újoncok körletében és elkiáltja magát:

– Katonák, jó éjszakát!

Becsukja maga mögött az ajtót, ám hallja, hogy a beszélgetés szinte azonnal folytatódik tovább. Visszamegy és beüvölti:

– Emberek! Ha azt mondom, hogy jó éjszakát, az azt jelenti, hogy pofa be és kuss!

Miközben csukja be az ajtót, egy hang hátulról bekiabál:

– Jó éjszakát, őrmester úr!

A juhász

A katonák a réten gyakorlatoznak. Kis idő elteltével egy öreg juhász telepszik le a szomszédságukban a nyájjal, és jóízűen szalonnát kezd falatozni. Látva, hogy a katonák nyálcsorgatva nézik, az öreg odaszól nekik:

Az iskolából

Őrmester: „Népfelkelő Kropacsek, mit csinál maga, ha egy helyiségbe megy be s ott egy őrmester ül?”

Kropacsek: „No hát, no – igyekszem mennél előbb megint kint lenni!”

Az *Altiszi Ujság* 1917. január 15-i és február 1-jei számainak tréfáiból válogatta: dr. Murinkó Attila mk. alezredes

– Vitéz urak, kérnek egy harapást?

– Bizony megköszönénk, bátyám!

– Na akkor Fickó, fogd meg őket!

Nézőpont

A század a díszmenetet gyakorolja. Már majdnem tökéletesen megy, csupán a zászlóaljparancsnok fia lép fordítva. Az őrmester finoman figyelmeztetni szeretné, végül hosszas töprengés után megtalálja a megoldást:

– Állj! Figyeljenek már oda! Az egész század rosszul menetel, csupán a Varga alezredes fia tart lépést!!!

Az óvatos

Katonai közelharc-foglalkozáson az oktató megkérdezi az egyik kiképzendőt:

– Ön milyen lépéseket tenne, ha egy támadó késsel fenyegetné?

Az újonc rövid gondolkodás után azt feleli:

– Jó nagyokat, főhadnagy úr!

Válogatta:

Berek Zsolt törzsszászlós

KIKÉPZÉSEN...

– Amiben most állnak, az az egység. Amiben estére lesznek, az pedig a kétség...

Egyed Zoltán szakaszvezető rajza

JÁTSSZON ÉS NYERJEN!

1. Ki volt Jan Žižka (Zsizska János), akinek a harcrendjében megjelentek az első valódi mozgó ágyúk?

2. Melyik híres polihisztor tervezőasztalán született meg a harckocsik („szárazföldi hajók”) létrehozásának ötlete?

3. Mi volt a sztyeppe nomád népek fő fegyverneme?

4. Fabriczy Kováts Mihály Karcagon született világhírű huszár volt. Miről lett nevezetes?

5. Sokszor használjuk a NATO STANAG rövidítést. Mit jelent magyarul?

Küldje be az altiszi@hm.gov.hu címre a választ (a levélben tüntesse fel a nevét, rendfokozatát, beosztását és alakulatát).

A helyes megfejtők között Zrínyi-könyveket sorsolunk ki. A nyereményeket az alakulatokhoz postázzuk ki.

Bogya Sándor Mihály
törzsszászlós

A 2012/5. szám kérdéseinek helyes megfejtése:

1. Visegrád
2. atamán
3. 2010
4. tanácsadás
5. Ferenc József csatacirkáló

Szerencsés nyertesek:

1. Vona Benedek István főtörzs-őrmester (Szentendre MH AA)
2. Hamkó Lászlóné (Nagytarcsa)

A nyereményeket az alakulatokhoz postázzuk.

TÖRTÉNELMI VISSZAPILLANTÁS

Az első magyar katonai hetilap, A Honvéd 1871. év január 12-i számának címlapján köszönetét fejezi ki a m. k. honvédsereg al-tisztjeinek és honvédeknek.

A Magyar Katonaujság 1944. január 1-jei számának címlapján vitéz Szombathelyi Ferenc vezérezredes, a m. kir. honvéd Vezérkar Főnöke írásában a honvédekhez szól.

A felhők között

Felderítő szolgálat a hegyek csúcsán. Érdekes Újság 1916. január 9., IV. évfolyam 2. szám. (Milleker hadnagy felvétele)

A felhők alatt

„Legénynek, lónak való fedezék a romok alatt.” (Gróf E. Gy. felvétele az Érdekes Újság számára, 1916. január.)